

KAJ BO ODKRILA PREISKAVA REDKEGA SLUČAJA, KI SE JE PRIPETIL NA BLEDU? JE ŠOFER POZABIL ZATEGNITI ROČNO ZAVORO? MATERIALNA ŠKODA PRECEJSNJA. IMAMO ODLIČNE POTAPLJACE, KI SO SPOSOBNI RESITI ZAHTEVNE NALOGE.

Avtobus v jezeru

Mnogi Blejčani včeraj še niso vedeli, kaj se je pravzaprav zgodilo ob jezeru v popoldanskih urah. V odmoru med dvema vožnjama je neki šofer pripeljal prazen avtobus na obrežje in ga tam pustil dalj časa. Ko je zapuščal vozilo najbrž ni zategnil ročne zavore in vozilo je čez

nekaj časa začelo čezeti naravnost v jezero. Obrežna ograja ga ni mogla zadržati. Avtobus je strmoglavil v vodo in obležal na dnu. Šofer, ki so ga pozneje zaslili, je bil vinjen. Ni še znano, če se je opijamil ali pa so ga k temu »prisilili«. Pri odvzemu krvi so ugotovili znatne količine alkohola v krvi.

Po večurnem prizadevanju, ko so pripeljali težke žerjave, so avtobus končno spravili zopet na kopno. Pri delu so se posebno izkazali potapljači »Brodospasa« z Reke.

Reševalcem je po večurnem napornem delu naposled uspelo izvesti razbit avtobus iz Blejskega jezera

Znanega kranjskega humorista Rudolfa Hlebša — Oča s Krana poznamo po tem, da rad reče kakšno pikro na račun tega ali onega dogodka. To pot je tudi za naš list odgovoril na nekaj vprašanj:

»Ker se bliža 1. april, nas zanima, kako boste potegnili za nos svojo ženo?«

»Svoje ženice pa na mislem letos prov čist neč za

»Občina b lahka dobiva še precej več gnarja, če b še pobirova takso pr tisteh, k navaš po sred ceste špancirajo, pa od tisteh »česarjov« k cev dan po tretovarjih »parkirajo«.

»Pijanci več ne kolovratijo po cestah, marveč se vozijo z avtomobili. Kako si zamišljate varnost v cestnem prometu?«

Razgovor med štirimi očmi

nos potegent? Zato k pride toko vsak dan z daljimo nosam iz živilskega trga.«

»Statistično je dokazano, da se v Sloveniji rodi 10 odstotkov nezakonskih otrok. Kako si to razlagate?«

»To je pa čist ainfoh! Eldje so čist pozabil na tist ta star pregovar: Previdnost je mati modrosti — ne-previdnost pa oče nezakonskehi otrok.«

»Ker je letošnja dolga zima preprečila nabiranje regrata, radič pa je »astronomsko« drag, kakšno solato predlagate?«

»Radiču je po mojem odklenkal, zato k že sil regrat iz zemle. Sicer pa, če že imamo rusko, francosko pa srbsko sovato, zakva na pogruntajo specialisti še — kransko sovato?«

»Po vseh mestih uvajajo pristojbine za parkiranje motornih vozil. Kaže, da bodo ta ukrep uresničili tudi v Kranju. Kakšne ukrepe še predlagate, da bi občina dobila še kaj denarja?«

»Vsi vozači motornih vozil, k so podvržen pjač, b mogel vsako zboto oddajati svoje vozniške dovolilnice do dvanajstih na milico. V ponedelkih popovdan b jeh pa spet dobival nazaj. Rajtam, de b bvo nasreč glih po menj.«

»Prešeren je umrl v Kranju, enako Simon Jenko, zdaj umira tudi kranjska kultura. Kaj bi še zvalili v Kranj, da bi tukaj umrlo?«

»Na šport ste pozabil. Ga tud že Matilda lovi. Musko smo pokopal brez muske, če še pokopemo vse lepe načrte pa oblube, smo pa mislem že kar zlo oplel.«

»Kakšne so razlike med prejšnjimi plačami in sedanjimi osebnimi dohodki?«

»Čeb imu jest atomsk računsk stroj, b vam že znov to genav izrajtat, toko vam pa ket navaden zemlan samo to lohka rečem, de jest provzaprov ne videm nobene razlike. Preh ni bvo vse prov, zej ni vse prov.

UBEŽNIK V SRAJCI

Na latinskoameriški politični tehnici imata dve osebnosti posebno ceno. To sta človeka, ki jima je politična usoda dodelila izredno mesto: nekdanji brazilski predsednik Quadros, ki se je dne 1. avgusta izgnanstva, in kubanski premier Fidel Castro, ki se je v latinskoameriško politično življenje vrnil kot »črna ovca z brado«. Vrnitev nekdanjega brazilskega predsednika Quadrosa v Brazilijo pomeni za to deželo zanimiv pojav: Quadros je s svojim odstopom in prostovoljnim izgnanstvom pred šestimi meseci sprožil največjo krizo v brazilski zgodovini. Dežela je ob Quadrosovem odstopu že »stala z eno nogo« v državljanski vojni. Državlјanska vojna je bila preprečena, toda »dežela kave« je zašla v resno gospodarsko in socialno krizo, ki je ni mogoče zaustaviti.

QUADROSOVA OČALA

Quadrosova ostavka pred šestimi meseci je prišla kot »strela z jasnega neba«. Ta suhi in koščeni državnik, ki je državniške posle opravljal ponoči in po dnevi, je odšel s predsedniškega stolička po sedmih mesecih. Doba njegove oblasti je bila kratka, vendar so se v tej kratki dobi že začeli kazati sadovi njegovega neutrudljivega dela in prizadevanja. Sam je govoril: »Delal sem brez zlobe in z vso sposobnostjo. Upiral sem se podkupovanju, laži in gnilobi. Porazila in vrgla me je z oblasti reakcija, ki ne zna razločevati osebnih koristi od družbenih. Odstopam s svojega položaja in se ne nameravam več vrniti na ta položaj.«

Pred šestimi meseci je brazilska politična drama nastajala pod drugačnimi pogoji. Quadros najbrž ni mislil, da bo z odstopom ojačal svoj položaj. Po šestmesečnem potepanju po svetu je nekdanji brazilski predsednik do potankosti premislil ozadje brazilске politične igre. Ko je pred dnevi zopet stopil na brazilsko kopno, je navdušeni množici, ki ga je na obrežju čakala, dejal: »Vračam se v deželo, da bi se boril z vsemi sredstvi za republiko, o kateri sanjam.«

S PARNIKA NA GOVORNIŠKI ODER

Quadros se je vrnil v Brazilijo — po šestmesečnem prostovoljnem izgnanstvu — v kritičnem času, ko divja boj med silami castrizma in

anticastrizma, ko ni jasno, komu bo pripadala zmaga. Brazilija, ki jo je zatekel po vrnitvi, je bolj nemirna, kot je bila pred šestimi meseci. Od njegove ostavke je brazilsko šepasto gospodarstvo zašlo v težko krizo. Brazilске tradicionalne politične stranke so začele razpadati. Brazilska delavska stranka, ki jo vodi sedanji predsednik Goulart, je v razsulu. Predsednik je začel uvajati v državno upravo vedno bolj levičarsko usmerjene ljudi. To je izzvalo nezadovoljstvo v Washingtonu. Predsednik ZDA Kennedy

njem brazilskega gospodarstva, ki kaže močno poslabšanje.

Ce bo brazilsko gospodarstvo prestalo sedanjo preizkušnjo, napovedujejo že v oktobru nastop Quadrosa na oktobrskih volitvah za Kongres. Gotovo je, da bo Quadros v takšnem položaju odbil zavezništvo z vsemi, ki bi ga lahko kompromitirali. Quadros se zaveda svoje politične moči. Pred svojo vrnitvijo je zavrnil predlog Goulartovega zeta, guvernerja države Rio Grande, levičarsko usmerjenega politika, da bi v njegovi državi stopil na brazilska tla.

DRŽAVNIK V SRAJCI

Če je Quadros človek prihodnosti v Braziliji — Brazilija pa je (tako pravijo) dežela prihodnosti — potem se za to mora zahvaliti hkrati svojim prijateljem in sovraž-

nikom. Pred vrnitvijo Quadrosa v Brazilijo je guverner države Rio Grande de Sul dejal: »Moram najti način, kako bi služil svoji deželi. Edini način je, da podpiram Quadrosa«. Tudi Quadrosovi sovražniki niso več tako številni, kot so bili. Sam guverner Carlos Laserna, ki je obtožil Quadrosa, da njegova vladavina postaja diktatorska in je aktivno sodeloval v zaroti, je sedaj spremenil stališče. Podpira ga, kot ga je podpiral v letu 1960, ko je kandidiral za predsednika Brazilije. Pred kratkim je Laserna izjavil: »Tisti, ki so sedaj na oblasti, se bojijo Quadrosa, ker smrdi po zmagovalcu. Njihova zavest ni čista, ker niso za državo ničesar storili... Ko se je Quadros vrnil, so se počutili kot najemniki, ki se srečujejo z lastnikom hiše.«

EISENHOWER o sodobnikih

Nedavno je imel nekdanji predsednik Eisenhower razgovor na ameriški televiziji, v katerem je izpovedal svoje vtise o sodobnikih, s katerimi je prišel v osemletni dobi predsedovanja v stik. Nekateri vtisi imajo začetek že iz časa druge svetovne vojne, ko je spoznaval vodilne ljudi današnjega sveta. Eisenhowerjeve karakteristike so zelo značilne:

DE GAULLE: »To je človek, ki je bil potreben v različnih političnih razdobjih. Ugaja mi... Mislim, da nihče med nami ni upravičen, da bi ga lahko grajal.«

NEHRU: »...Zelo kompleksen človek... Nekateri se sprašujejo, zakaj se je odločil za nevtralizem. Ne vidim, kaj bi lahko napravil razen tega...«

ADENAUER: »...Izvršil je absolutno potrebno nalogo v Zvezni republiki Nemčiji... Obrnil je svoj narod proti Zahodu... Uporen fant, čeprav ima že osem križev...«

HRUSCEV: »Ima svoje probleme. Resnično mislim, da mu je glavna skrb mir na svetu... Ne verjamem, da je Hruščev slab človek...«

CHURCHILL: »Velik človek. Veliki mislec. Ne misli tako kot ljudje z malih otokov... Govori vedno za zahodno civilizacijo — vrednoto, ki jo naš narod ceni... Ostal je dosleden svojemu prepričanju.«

ROOSEVELT: Moje izkušnje z njim so zelo male... Imel sem z njim nekaj daljših razgovorov... Bil je zelo pošten... Njegovo mišljenje je prehitevalo vojno... Vedno je nasprotoval, da bi videl veliko resnost v proble-

mih, ki jih je reševal... Mnoge stvari so ga obremenjevale, čeprav se je tega spretno izogibal... Bil je človek, ki je spodbujal...«

TRUMAN: »Ko sem bil izvoljen za predsednika, sem ga redko videl. Ponudil sem mu dve, tri zadolžitve v Beli hiši. Vedno je imel kakšen razlog, da jih je odklonil...«

GEORGE MARSHALL: »Veliki duh v naši zgodovini. Bil je resnično priden in sposoben. Je eden izmed redkih, ki zaslužijo vzdevek »velik« nov.«

● ROPOT IN NASA USESA

Tehnični pripomočki, ki se jih sodoben človek v veliki meri poslužuje, mu delajo preglavice. Zvesti spremljevalec tehnike je ropot. Ropot merimo s posebno enoto, ki jo imenujemo fon. Ropot je velik sovražnik človeškemu zdravju. Vpliva na sluh, pulz in krvni pritisk. V industrijskih državah so sprejeli že zakone, ki državlјane ščitijo pred ropotom. Meritve ropota so dale porazne rezultate. Brez posledice na zdravje je ropot ure, šepetanje, tiha glasba iz radijskega sprejemnika, mirna ulica, običajen govor in udarci pisalnega stroja. Za zdravje je škodljiv ropot avtomobila, nočno petje pijancev, sesalec za prah in ropot vlak. Do oglušlosti pa lahko pripelje ropot kompresorja, kavarna z glasbo in glasnimi gosti, parno kladivo, letalo, motorno kolo brez glušilca, močan aplavz in ropot strojev v predilnici.

Rekli so...

»Ni mi veliko do tega, da sedim v lordovski zbornici. Kljub temu ima sedenje med lordi določene prednosti: lahko pustim avtomobil pred poslopjem parlamenta in prometna policija se kljub temu lahko samo obriše pod nosom.«

Lord Attlee,

bivši britanski premier

»Diplomati so ljudje, ki neradi govorijo, kar mislijo. Politiki pa so ljudje, ki neradi mislijo o tem, kar govorijo.«

Aldous Huxley,

britanski književnik

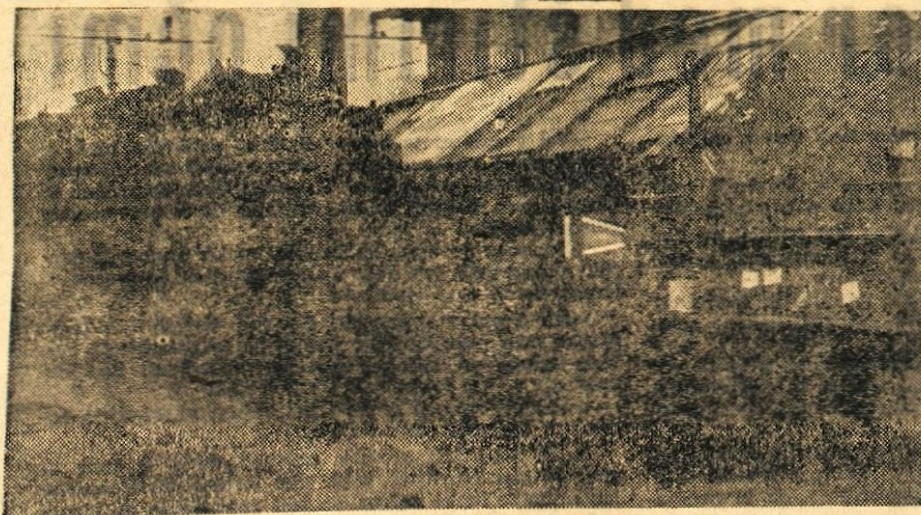
»Televizija lahko reši veliko zakonov, v katerih zakonci ne najdejo več ničesar, da bi povedali drug drugemu ali pa izmenjavajo samo neprijetne besede.«

Pierre Danino,

francoski književnik

»Laže je umreti za ljubljeno ženo, kot živeti z njo.«

Anonimno

Strojevodja premikalne lokomotive je pripeljal po tiru št. 9, s katerega je odhajal z jessonske železniške postaje tovrni vlak. Ker dva vlaka istočasno ne moreta drveti po istem tiru je prišlo do trčenja in rezultat lahko vidite na sliki

Saj je prišla pomlad

Zdaj, ko so jeziki snega, ki ga je natrosila v polje zapoznala zima, ob cestah čisto tanki, razmišljam o pomladi.

Prišla je z marcem, kakor vsa leta doslej, odkar je Julij Cezar po zamisli egiptčanskega astronoma Sosigena približal evropsko leto tropskemu in odkar je papež Gregor reformiral to julijansko novotarijo. Ta pomlad je prišla z gripo, kakor vsa leta doslej in prišla je s praznim žepom. In ta pomlad je pravzaprav končno del podobe, za katero stegujejo vsi ljudje tega sveta svoje roke že zelo dolgo.

ON IN ONA

Čudne so te pomladi. Prihajajo leto za letom vedno kradoma v polje. Vedno znova prihajajo s pomladnim dežjem, reportažami v časopisih z zaljubljenici... Pa vendar ne čisto tako. Leto za letom doživljamo druge pomladi, druge želje imamo in drugače doživljamo. In zdaj ta naslov, ki se blesti tamle zgoraj, že dolgo ne drži več. Zdaj je vedno samo še ona in on. V aprilskih pomladih tega stoletja smo izgubili bitko. Zdaj smo mi one in one oni. Mi, ki smo one, večerjamo (in to vse zaradi preklicanih pomladi) v restavracijah, peremo s pralnimi stroji, kuhamo zajtrke in varujemo vse posledice aprilskih dni in one, ki so pravzaprav oni, praznujejo v marcu svoje ženske dneve. Pravzaprav pa je to drugo poglavje dveh poglavij našega življenja.

Na večer pred pomladjo sem v starem TT prebiral, »da je sedeti na robu gozda in gledati polje pod seboj najpopolnejši razgovor«. Tako sem šel na rob mesta, kjer sta sedela in gledala polje pod seboj in molčala. Sedel sem in molčal. Bil je priku-pen, molčeč pomladni razgovor, kakršnega doslej v Glasu še nikoli nismo objavili, ker pač molčečih intervjujev ne objavljamo. Zdi se mi, da je to predsodek! Toda bili so tudi že taki intervjuji.

MOJA POMLAD

Vsak ima svojo pomlad. Hodim skozi te marčne dni in srečujem trave, ki so zelene, in trave, ki niso zelene. Srečujem pomlad z rokami v rokah. Dan je zelen, rumen in moder. Tagore blodi s svojim osušenim marcem vsepo vse. Vse ceste so bele in veter poje v žicah. Vse te ceste in vse te žice pojejo v meni. Premišljuje o njih. Kadar ne razmišljam, čutim, a kadar razmišljam, ne čutim – samo razmišljam. Včeraj je bil – danes ga ni! Koga ni? Ni njega, ni nje, ni včerajšnjega dneva! Ni vetra od včeraj – samo veter od danes obstaja. Včeraj je misel in včeraj je sanja – samo danes je.

Ni ga! Včeraj se je smejal, danes se ne smeji. Sedela sva in popivala. Bil je. Zdaj je papir. Zdaj ni on on, marveč je nekdo drugi, ki ga ne poznam in ne maram poznati. Včasih je težko koga poznati.

»Ta sneg je beraški gnoj!« je godrnjal oče.

Prikimal sem.

»In sadja bo letos«, je zaključil. Že dolgo nisem bil doma, zato sva poskusila letošnji sadjevec.

Oče vedno daje take ocene na pomlad. Hodi okrog hiše, pogleduje v nebo in pravi: »Dež bo, dež.« Toda dežja noče biti, kajti usoda očetu nagaja. Nikoli nima revme in nikoli ne more vedeti kakšno bo vreme.

Zjutraj je prišel navsezgodaj v sobo in me odvel k oknu. Zgoraj v gmajni je pel kos.

»Viš, pa j' pršla. Kos poje!« Jezen sem bil, ko sem moral navsezgodaj vstati zaradi tistega preklicanega kosa. Toda oče je samo momljal: »Pa j' pršla.«

Počasi sem se skremžil v nasmeh. Oče pozna ta hrib nad bajto kot svojo dlan. Sekal je zgoraj, ko je bila roka še dosti trdna. Zdaj samo gleda v hrib. Vse bukve pozna in za vsako divjo češnjo ve, kdaj bo cvetela. Petdeset let je garal v tem hribu in pomladi, ki prihajajo semkaj, so njegove.

Zjutraj je potem odkreval na vrt in nabral za kosilo motovila in nekaj regrata. Pri kosilu pa me je povlekel za uho kakor včasih, ko sem bil še doma. Pri nas je taka navada, kadar človek prvič seže v skledo na pomlad po solato.

NJIHOVA POMLAD

In racionalno jedro! Ta pomlad je pravzaprav zares nenavadna; zidarji bodo pričeli delati (to je skoraj prvacaprilska). Sola

• Naše elektrarne

Hidrocentrala Jablanica, ki je bila nekaj let prva v proizvodnji električne energije pri nas, je pred kratkim prepustila to mesto novi hidrocentrali Split, ki ima zmogljivost 216 megavatov in proizvodnjo 1,5 milijona KWU. Ko bomo zgradili vse hidrocentrale, ki so sedaj v izgradnji, bo slika največjih hidrocentral naslednja: Trebišnjica 270 megavatov, Split 216, Senj 204, Bajina Bašta 200, Perućica 180, Kokin Brod 121, Ožbalt 60.

Med termoelektrarnami, ki so že dovršene ali pa jih še gradimo, bo največja Kosovo s 190 megavati, sledijo pa Kolubara, Šoštanj in Kakanj.

je pred koncem (ne zaradi financiranja) in sina so poslali v poklicno posvetovalnico. Ko sem ga doma vprašal, kaj kani postati, je rekel, da bo pozimi zidar, poleti pa bo »kidal« sneg pri Komunalnem podjetju. Ta preklicana pomlad! Potem mi je še povedal, da so pisali šolsko nalogo in da jo je pisal negativno. Profesor je dal naslov – pomlad. Sin pa je napisal: »Pomlad je...« Potem pa je nekaj časa razmišljal. Misli je na starega očeta, ki pravi, da je vesel pomladi, saj zima s koso pobira. Premišljeval je, kako me bo pretental, da mu bom urezal lok na nedeljskem izletu. In pri tem je skoraj tudi ostalo. Nekaj malega je še napisal, a vse skupaj je bilo toliko, da je pomlad res pomlad. Profesor ga seveda ni razumel.

Tako dobra in tako slaba je letošnja pomlad. Nekoliko slaba za tekstile, slaba za direktorje (ki jih dajejo v časopise), slaba za zidarje in gospodinje (ki kupujejo solato). Dobra... dobra za nekatere ostale.

V teh dneh so odšli. Na pomlad. Skorci se vračajo, skorci odhajajo. In ona je jokala. Toda armada je armada in tista pesem: »Pred hauptmana stopila bom, za fantiča prosila bom«, nič več ne velja. Priđe dekret – pa greš. Malo vriskaš in malo poješ in si malo pogumen. Nekateri so pogumni zaradi enega samega leta (ki ga bodo služili) nekateri so pogumni zaradi vina, nekateri pa zaradi drugih.

POMLAD PRI GLASU

Č pride – pa pride! Ali poznate tisti »vic« o zajcu: »Kar rečem – pa rečem! No, letošnja pomlad se je pričela tudi pri Glasu. Sicer pa, kaj bi govoril. Saj poznate državljana Siratko.

No, državljan Siratka se je ordan spet oglasil v uredništvu. Pogladi se je po trebuhu, nato pa še po laseh. (Veste, je naravnost časopisno uglajen in besedotvoren – skratka vzgojen.) Pripovedoval je, da bo v prihodnjih dneh nastopil v novi Glasovi humoreski. Taka prilika! Razgovor z njim! Razgovoru sem dal naslov:

POMLAD IN DRŽAVLJAN SIRATKA

(Pri nas dajemo vedno take upadljive naslove: Fant s pes-

Pomlad prihaja tudi do ustnic in dlani, ki so prazne

mijo, Fant s skakalnico, Vojak s Sinaja...)

Kako kaj na pomlad? Zdaj ste nastopili že v avtostopu, bili ste pri zobozdravniku; v kakšni humoreski nameravate nastopiti to pomlad?

Kar zasijalo je: »Se čudite, to bo dramatična humoreska,« je rekel trzaje z rameni.

»Nastopil bom v vlogi junaka, ki je samemu sebi in drugim odveč.«

»Tragično«, sem pripomnil. »In kako se pripravljate na to težko poslanstvo?«

»Kar tako – nič posebnega. Toda zaradi življenja v problematiko prebiram v prostem času pravilnik o nagrajevanju. Humoreska – 500 točk.«

Siratki se je zelo mudilo, zato ga nisem mogel zadrževati.

»No, pa pozdravljen! Zavpil sem za njim: »Ce pa kdaj srečate kakšnega jezne- ga mladeniča, ga ne pozabite pozdraviti.« Slišal sem namreč, da so jezni mladeniči (jaz jih sicer ne poznam) državljana Siratki zelo pri srcu.

IN KONČNO

Moje vezi so raztrgane, moji dolgovi so plačani, moja vrata so odprta, jaz grem kamorkoli (Tagore)

Končujem. Spomladi človek pričinja na novo. Vsak mora pričenjati na novo – sicer ostari. Drevo vedno raste, a pomlad dobi novih moči. Tako kot sleherni izmed nas. Pomlad je nekaj lepega – vse tisto najlepše, kar ste doživeli v življenju – vse to je pomlad. – Jure Kobal

LE
NA
TEHT

Posamezni poklici primerjajo in ocenjujejo leta po različnih merilih. Kmet hvali tisto leto, ko mu je narava naklonila dobro letino; dežnikar ono, ko je pogosto deževalo, in krojač spet tisti dvajset mesecev, v katerih se je moda v primerjavi s leti največkrat menjala. Pred desetletji se je le malokdo spomnil, da bi primerjal leta zgolj s številkami. Danes pa že skoraj ne moremo mimo tega, čeprav so številke mnogim puste kakor pozno jesenski dan. Da pa bo mera te ugotovitve še zvrhana in zelo verjetno tudi mera nejevolje, vam bomo še mi natrosili nekaj števil.

kranjskega okraja (upoštevana je tudi nekdanja občina Ziri) ustvarila skupno 37 milijard 688 milijonov dinarjev narodnega dohodka. Od tega zneska je odpadlo samo na industrijo 30 milijard 193 milijonov dinarjev ali 80,1

odst. Vse ostale neindustrijske dejavnosti so tako ustvarile le 19,9 odst. celokupnega narodnega dohodka. Tako vidimo, da je stara pesem o gorenjski industriji le imela dejansko osnovo. Narodni dohodek na enega prebivalca v okraju Kranj pa je znašal v letu 1956 291 tisoč dinarjev.

Gospodarski strokovnjaki predvidevajo na osnovi obstoječih materialnih in družbeno-gospodarskih pogojev tudi za naslednja leta precejšnji porast narodnega dohodka. Po teh predvidevanjih povzemamo, da bo znašal narodni dohodek na Gorenjskem leta 1965 94 milijard 440 milijonov dinarjev. Povprečni letni prirast bi tako znašal 9,3 odstotka. V letu 1965 se bo delno spremenila tudi struktura narod-

DRUGOD
NAS PREHITEVAJO

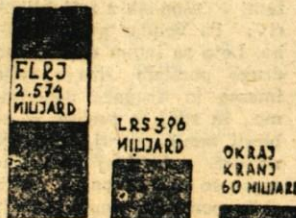
V časih je dobro pogledati tudi čez domače meje. Danes vedno bolj čutimo potrebo, da pogledamo, kako je drugod. Nekateri bi to

DO 50 ZAPOSLENIH 5 PODJETIJ

verjetno ocenili kot radovednost, čeprav v posameznih primerih to ne drži. To povemo v opravičilo, ker nameravamo pobrskati po šte-

Jugoslovanski narodni dohodek je znašal leta 1960 približno 2.574 milijard, slovenski nekaj nad 396 milijard in narodni dohodek v kranjskem okraju, kakor smo že omenili, nad 60 milijard dinarjev. Podatki kažejo, da je Gorenjska ob upoštevanju njene teritorialne razsežnosti dokaj dobro zastopana tako v slovenskem kakor tudi v jugoslovanskem merilu. Čez tri leta – torej leta 1965 – pa bo jugoslovansko gospodarstvo po predvidevanjih ustvarilo 4.399 milijard dinarjev narodnega dohodka. Slovenci bomo povisali številko iz leta 1960

Narodni dohodek kranjskega okraja v primerjavi s slovenskim oziroma jugoslovanskim narodnim dohodkom (Podatki so vzeti iz leta 1980)

na 660 milijard in Gorenjci na več kot 94 milijard. Omenjene številke imajo take vrednosti, da si človek le težko ustvari sliko gospodarskega razvoja. Zato bodo v ta namen prikladnejši indeksi in povprečni letni porasti v obdobju 1961-65. Gospodarske analize nam povedo, da bo jugoslovanski narodni dohodek porastel v letu 1965 v primerjavi z letom 1960 za 71 odstotkov, slovenski za 66,8 odstotka in narodni dohodek v okraju Kranj za 56,6 odstotka. In za dobro mero še ena primerjava! V državnem merilu za sedanje plansko obdobje kaže, da se bo narodni dohodek dvigal povprečno letno za 11,3 odstotka. V Sloveniji bo ta tempo nekoliko zmernejši, saj bo znašal povprečni letni porast le 10,7 odstotka. Za kranjski okraj pa bomo v tem časovnem obdobju vsako leto ustvarili za 9,3 odstotka več narodnega dohodka.

In kaj naj bi bila tista energija, ki bi poganjala predvideni gospodarski razvoj v prihodnjih letih? Okrajni ljudski odbor Kranj sodi v RESOLUCIJI o perspektivnem gospodarskem in družbenem razvoju okraja Kranj, ki jo je sprejel pretekli teden, da mora biti osnovno gibalno nadaljnjega hitrejšega razvoja prav stimulativna delitev dohodka med delovnimi kolektivi in družbo – kakor tudi delitev dohodka znotraj gospodarskih organizacij. Novi družbeno-gospodarski sistem naj bi usmeril delovne ljudi v prizadevanja za dvig delovne storilnosti in za bolj ekonomično in bolj rentabilno poslovanje. – P.

Pariška zakladnica barv

Mimo ostalega je Pariz tudi mesto lepih umetnosti. Ze stoletja prihajajo semkaj z vseh strani sveta ljudje, ki želijo na piedestal umetnosti. Pa ne samo to. Vsa Francija je pravzaprav dežela barv, oblik in poezije. Ti sočletna kultura ji je dala velike duhove v literaturi, muziki in slikarstvu. V Parizu se je pričela doba romana, tam se je rodil impresionizem in tam je nastala poezija dekadence. V Parizu je Jaques Préver prvič napisal pesmi, ki so postale šanson. Če bi hotel naštevati, ne bi bilo konca. In dober del tega skriva edinstvena zakladnica lepega — luvrski muzej lepih umetnosti.

PALAČA OB SEINI

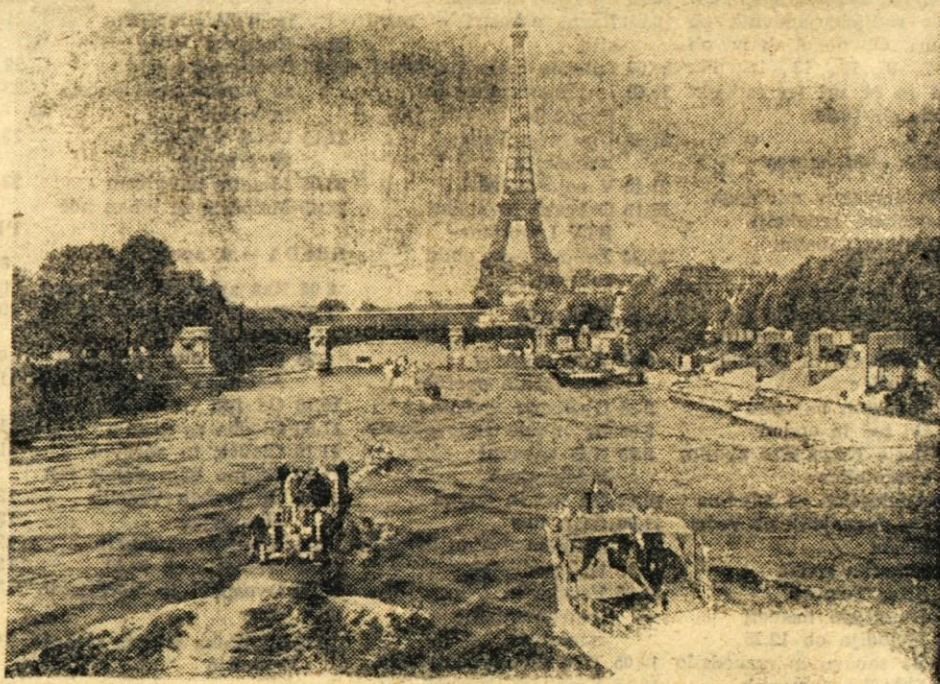
Palais du Louvre je velika kraljevska palača z nekaj desetimi kilometri soban. Stoji ob Seini in je sezidana v obliki velike črke U. Pred palačo je vrt Jardin des Tuileries. Ta je bil zdaj na jesen, ko so ljudje hodili tam z visoko privihanimi ovratniki, videti prazen in zapuščen; pravijo pa, da je v poletnih dneh mnogo bolj prikupen. En krak luvrske palače stoji tako tik ob Seini, drugi pa je pravzaprav del ulice Rivoli, ki je ena najprometnejših pariških trgovskih ulic.

Prva neprijetnost, s katero se sreča obiskovalec, je sam vstop v palačo. V palačo se namreč pride skozi nič koliko vrat, toda le s težavo v tem velikem „kolosu“ najdeš

prava. Sama palača je s svojimi dolgi hodniki in velikimi sobanami, kjer visijo dela svetovnih mojstrov, v nekem smislu pravzaprav velikanski labirint. Miselni in oblikovni!

V predverju muzeja je velika čakalnica. Tam si lahko za nekaj frankov kupiš razglednice, ki so pravzaprav reprodukcije znanih slikarskih del. Za večje vsote pa si lahko privoščiš zelo dobre reprodukcije in pa prikupne — izredno popolne falsifikate starih egipčanskih božanstev, majhne skulpture, ki so falsificirane po najdbah ob Evfratu.

Sam muzej povezuje umetnost antike in obdobja, ki so prišla poslej. Vse tja do visoke renesance in moderne umetnosti.

Seina je pojem za Pariz in človeštvo. Na njenem obrežju vzdihujejo srečni zaljubljenici, v njenih valovih pa najdejo utiho razočarani

BOTTICELLI IN TIZIAN

Ko hodiš po dolgih hodnikih in gledaš platno za platnom, se ti vse bolj vriva

misel, da vsega tistega ne moreš pregledati niti v mesecu dni, če bi se človek hotel poglabiti.

Posebnost Louvra so dela velikih mojstrov — italijanske renesance (Rafaella, Tiziana, Leonarda da Vinci), Michelanegra, Botticellija, Spancev (El Greco, Velazquez, Goya), Flamcev (Rubensa, Rembrandta, Van Eycka), Francozov in številnih drugih.

V posameznih dvoranah so povsod klimatske naprave, ki vzdržujejo stalno temperaturo in pa stalni odstotek vlažnosti. Vrednosti, ki je razstavljena tam, ni moč zlahka oceniti.

MIDVA S FLAMCI

V hodniku, kjer vise platna Flamcev, je postaran slikar preslikaval neko tihožitje z rožami. To sicer ni nevsakdanji prizor za luvrski muzej. Z zelo tankim čo-

pičem je preslikaval drobne rožnate liste. BH je tako več svojega dela, da so le strokovnjakove oči lahko opazile, da delo ni original, marveč le uspešna kopija.

Flamci so v tem muzeju pravzaprav nekaj posebnega. S svojimi robotnimi obrazi, ki so tako blizu življenja, ne morejo povsem zaživeti v tem luvrskem žametnem vzdušju.

Stojim ob sliki. Pijanec z vrčem v roki se smeji. Prijateljcem je pravkar pripovedoval robato šalo, zdaj pa ga je zaradi pijanosti nekoliko zaneslo. Prav v tem trenutku je prišel od nekod bledolichen Francoz. Obstal je pred sliko in me ni videl. Usta so se mu kar sama od sebe razleza v nasmeh, o ga človek takole gleda, ga nenadoma prevzame občutek, da bo vsak trenutek prijel za vrč v pijančevi roki, ga srknil malo in se preselil s Flamci na platno.

»Sladko življenje« na snegu

V več kot 30 tisoč smučarjev obišče »St. Anton« pozimi. Velika in bogata družina razvpitih, grofov, filmskih zvezd, trgovcev, tovarnarjev, poklenih kvartopircov in zločincev najde v tem razkošnem avstrijskem smučarskem središču užitke in brezskrbne dni na snegu. »St. Anton« obiskujejo tudi ugledne politične osebnosti, filmski umetniki in drugi.

Smučanje je v St. Antonu samo del zimskega razvedri-

la. Smučajo začetniki, odlični smučarji in smučarski učitelji. Smučarski učitelji vpijejo glasno od vaje do vaje po natrpanih smučščih. Vsak ima svoj prostor na snegu.

Po napornem smučanju gostje oblegajo restavracije, bare in hotele. Največja stiska je vedno v hotelu »Post«. Prerivajo se ob točilni mizi, dokler jih ne zvabi glasba za twist. Lastnik banke pravi, da twist neverjetno prija po smučanju. Twist jih ogreje

in zaposli do sedmih zvečer. Ob osmih je večerja in uro pozneje se začnejo novi plesi, nove zabave, tirolski večeri itd. V šestnajstih nočnih lokalih v »St. Antonu« igrajo barski orkestri vso noč do zore. »Ne morem verjeti, kako ljudje to vzdržijo«, pravi lastnik hotela in učitelj smučanja Richard Stolz.

Zelo pogosti gostje »St. Antona« so detektiv. Razlikujejo dve vrsti detektivov. Prvi zbirajo dokaze za zakonske razveze za žene in može, ki so se naveličali skupnega življenja in na snegu iščejo zakonolomstvo. Posnetki pomenijo zadostne dokaze za zakonske razveze. Druge vrste detektivov so poklicni. V to smučarsko letovišče prihajajo najbolj temne sence mednarodnega kriminala. Veliko število zločincev so zalotili že v hotelih. Znam kradejo nakit pri belem dnevu.

Trideset tisoč tujcev najde »sladko življenje« v St. Antonu. Celo župnik je ves zaposlen s smučanjem. V dobrodošlici stiska roke »vsem bratom in sestram ne glede na vero in prepričanje«. Mimogrede jim tudi pove, da ni življenja v telesnem urjenju na snegu. »Za duševno osvežitev nudi župnik pomoč po telefonu 268«. Za denarne prispevke za cerkev in vero se župnik zahvaljuje v štirih jezikih z besedami: »Bog plača!«

Kopanje v ledu je postalo izgleda zelo množično. Posnetek je napravljen na nekem moskovskem kopališču na temperaturi minus 5 stopinj Celzija. Kot vidimo sneg in led nista ovirala ljubiteljev kopanja

Zanimivosti

ROBOT — VOZNIK

V Moskvi so napravili poskuse z zamenjavo človeške podzemeljske železnice z elektronskimi možgani. Po besedah strokovnjakov moskovske podzemeljske železnice bodo ti električni možgani vodili podzemeljsko železnico na krožni vožnji. Skupna dolžina moskovske podzemeljske železnice znaša 83 kilometrov. Z avtomatizacijo moskovskega metroa so začeli že pred tremi leti in od takrat naprej redno zmanjšuje število zaposlenih.

SREDSTVA PROTI PRAHU

V ZDA so izdelali kemično sredstvo, ki nevarno pomaga gospodinjstvom pri brisanju prahu. Predmeti, ki jih namažemo s tem kemičnim sredstvom, ostanejo precej časa zaščiteni. Ta kemična raztopina namreč preprečuje in uničuje delce prahu.

V prodaji je več različnih oblik tega sredstva. Nekatere so namenjene za čiščenje plastičnih mas, knjig in strojev.

Radio

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30.

SOBOTA - 31. marca

8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji
8.40 Majhni zabavni ansambli
8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo
9.25 Suita za dve violini, violončelo in godalni orkester
9.45 Z rogom na lovu
10.15 Od tod in ondod
11.00 Boris Kovačič s svojim ansamblom
11.15 Angleščina za mladino
11.30 Do dvajsetih ob vedri glasbi
12.05 Kmečka godba Silva Tomšeta
12.15 Kmetijski nasveti
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Za zabavo in razvedrilo
14.05 Skladbe o mestih in deželah
14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Napolni za turiste
15.25 Veliki zabavni orkestri
15.40 Moški komorni zbor iz Celja
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Gremo v kino
17.50 Kitara in mandolina
18.03 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Nekaj prizorov iz Dvorakove Rusalka
19.05 Zdjaj pa kar po domače
20.00 Veseli uvodni teksti
20.20 Korporala se drži smola
20.50 Melodije za prijeten konec tedna
22.15 Oddaja za naše izseljence
23.05 Do polnoči: v plesnem ritmu

NEDELJA - 1. aprila

6.00 Z dobro voljo v nedeljsko jutro
6.30 Napolni za turiste
7.30 Radijski koledar in prireditve dneva
8.00 Mladinska radijska igra
8.50 Skladbe o Mikiju in druga svoja dela izvaja pianist Pavel Sivic
9.05 Z zabavno glasbo v novi teden
9.49 Partizanski samospeli Janca Kuharja
10.50 Se pomnite, tovariši...
10.59 Pisan glasbeni Jopoldan
11.00 Nedeljska reportaža
11.50 Nekaj melodij za dober tek
12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo - I.
13.30 Za našo vas
14.00 Vesele slovenske narodne in izvedbi naših zborov
14.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo - II.
15.15 Zveneče kaskade
15.30 V nedeljo popoldne v operi
16.00 Humoreska tega tedna

16.20 V prijetnem razpoloženju ob radijskem sprejemniku
17.05 Koncert v ritmu
17.15 Radijska igra
18.09 Pastoralna suita
18.30 Sportna nedelja
19.05 Razni orkestri - razni stili
20.00 Izberite melodijo tedna
20.45 Iz albuma orkestra Raphaela
21.00 Umjetnost Fritza Kreislerja
21.45 V soju zvezd
22.15 Orkestri in solisti RTV Ljubljana
23.05 Zelimo vam obilo zabave

PONEDELJEK - 2. aprila

8.05 Naši solisti v popularnih operah
8.35 Glasbeno srečanje
8.55 Za mlade radovedneže
9.25 Naš zabavni kaleidoskop
10.15 Od tod in ondod
11.00 Cetrte ure z Zadovoljnimi Kranjci
11.15 Naš podlistek
11.35 Pesve in instrumentalne miniature
12.05 Trio Slavka Avsenika
12.15 Kmetijski nasveti
13.30 Do dveh v zabavnem tonu
14.00 Orkestralne rapsodije
14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Violina in viola
15.40 Literarni sprehod
16.00 Vsak dan za vas
17.05 55 minut za ljubitelje operne glasbe
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Ko na zemljo pada mrak...
18.45 Radijska univerza
19.05 Naši mladi reproductivci
20.00 Glasbena skrinja
20.45 Kulturni globus
21.00 Simfonični koncert orkestra Slovenske filharmonije
22.50 Literarni nokturmo
23.05 Zadnji ples pred polnočjo
23.45 Melodije za lahko noč

TOREK - 3. aprila

8.05 Gorenjski vokalni oktet
8.25 Naš zabavni kaleidoskop
8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo
9.25 Medigra iz orkestrskega studia
10.15 Izberite melodijo tedna
11.00 Kvartet Jožeta Privška
11.15 Napredujte v angleščini
11.30 Iz slovenskega opernega repertoarja
12.05 Slovenske narodne pesmi
12.15 Kmetijski nasveti
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Z narodnimi pesmimi od Triglava do Ohrida
13.50 Nekaj melodij za godala
14.05 Radijska šola za višjo stopnjo
14.35 Soplek samospelov
15.20 Lahka glasba z orkestrom Gabriele
15.30 V terek nasvidenje
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Izbor iz Čajkoveškega
18.00 Aktualnosti doma in v svetu

18.10 Kotiček za mlade ljubitelje glasbe
18.45 S knjižnega trga
19.05 Zabavni orkestri naših radijskih postaj
20.00 Pol ure z zboroma Slovenske filharmonije in RTV Ljubljana
20.30 Radijska igra
21.45 Romantični trio za klarinet, violončelo in klavir
22.15 Uvod v glasbo 20. stoletja
23.05 Mladim plesalcem
23.45 Melodije za lahko noč

SREDA - 4. aprila

8.05 Naš zabavni kaleidoskop
8.55 Pisanji svet pravljic in zgodb
9.25 Pesem, ples in sonata Antonina Dvoraka
10.15 Od tod in ondod
11.00 Glasba za godala
11.15 Človek in zdravje
11.25 Zelimo vam dober tek
12.05 Ob zvokih Veselih planšarjev
12.15 Kmetijski nasveti
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Dvospevi iz Verdijevih oper
14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo
14.35 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe
15.20 Prva simfonija
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Šoferjem na pot
17.50 Dve skladbi z orkestrom Raphaela
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Dve zasedbi - navadna in nenavadna
18.40 Interludij za harfo
18.45 Ljudski parlament
19.05 Veliki zabavni orkestri tega tedna
20.00 Naš variete
21.00 Amelija gre na ples - opera
22.15 Po svetu jazza
22.45 Glasbena medigra
22.50 Literarni nokturmo
23.05 Prvi godalni kvartet v d-molu
23.45 Melodije za lahko noč

CETRTEK - 5. aprila

8.05 Plesni ritmi s koncertnega in opernega odra
8.55 Radijska šola za višjo stopnjo
9.25 Ciganski napevi
9.40 Pet minut za novo pesmico in Pozdravi za mlade risarje
11.00 Pogovor flavte in fagota
11.15 Ruski tečaj za začetnike
11.30 Arije iz malo znanih oper
12.05 Kvintet bratov Avsenik
12.15 Kmetijski nasveti
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Narodne pesmi jugoslovanskih narodov
13.50 Operetni napevi v ritmu
14.05 Sedma simfonija
14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Izlet na Havaje
15.30 Turistična oddaja
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Koncert po željah poslušalcev
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Od harmonike do orkestra - vse v ritmu

Drugi program

SOBOTA - 31. marca

19.00 Vaši pevci - vaše melodije
20.00 Z Nikolajem Rimeki Korsakom v deželi Tisoč in ene noči
20.50 Nežni akordi
21.15 Jazz na koncertnem odru
22.15 Plesna glasba

NEDELJA - 1. aprila

12.00 Nedeljski koncert ob dvajsetih
13.10 Operne melodije
14.00 Popevke in vedri ritmi
14.30 Od Domenica Scarlattija do Josefa Haydna
15.15 Rendez-vous z glasbo
19.00 Slovaška suita
20.00 III. dejanje opere Andre Chenier
20.45 Mednarodna radijska univerza
21.00 V nedeljo ob devetih zvečer
22.15 Iz del Richarda Straussa

PONEDELJEK - 2. aprila

19.00 Od klavirja do big banda
20.00 Koncert tenorista Petra Pearsa
20.25 Glasbena medigra
20.30 Napredujte v angleščini
20.45 Kvintet Jožeta Kampiča
21.00 Vrtljak vsega - za vsakogar

18.45 Kulturna kronika
19.05 Amsterdamski orkester
20.00 Cetrtek večer domačih pesmi in napevov
20.45 Zabavni orkester Franca Pourcel
21.00 Literarni večer
21.40 Edith Farnadi igra Bartoka in Liszta
22.15 Naš skupni studio
23.05 Scene iz Kogojevih »Crnih mask«
23.30 Ansambel Tommy Gumina
23.45 Melodije za lahko noč

SREDA - 4. aprila

19.00 Angleščina za mladino
19.15 Muzika za klavir
20.00 Petnajst minut pojo »Dunajski dečki«
20.15 Zabavni intermezzo
20.30 Ruski tečaj za začetnike
20.45 Godalni kvartet v A-duru
21.15 Samo za ljubitelje plesa

PETEK - 6. aprila

8.05 Naš zabavni kaleidoskop
8.55 Pionirski tednik
9.25 Kotiček za mlade ljubitelje glasbe v A-duru
10.15 Od tod in ondod
11.00 Tri arije iz Meyerbeerovih oper
11.15 Naš podlistek
11.35 Matija Bravničar in Krešimir Barancič
12.05 Poje Slovenski oktet
12.15 Kmetijski nasveti
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 V narodnem tonu
13.45 Zabavni orkester Frank Chacksfield

14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo
14.35 Odlomki iz opere »La Boheme«
15.20 Chopinovi valčki in nokturni
15.45 Jezikovni pogovori
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Trije skladatelji - trije koncerti
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Domači napevi
18.45 Iz naših kolektivov

TOREK - 3. aprila

19.00 Trije odlomki iz opere »Katja Kabanova«
20.00 Glasba Alberta Rousseau
20.25 S popevkami čez kontinente
20.55 Odmevi iz Varšave
21.30 Mednarodna radijska in televizijska univerza
21.45 Jazz ob 21.45

NEDELJA - 1. aprila

10.00 Oddaja za kmetovalce
10.30 Betsy - TV film
10.50 Sportno popoldne
11.00 Koncert narodne glasbe
11.30 Sedem dni
12.05 April v Karlovcu - zabavno glasbena oddaja

PONEDELJEK - 2. aprila

18.00 Veter - serijski film
18.30 Iz industrije za industrijo
19.00 Pregled
19.45 Propagandna oddaja
20.00 TV dnevnik
20.20 Tedenki sportni pregled
20.35 Na veliki cesti - TV
20.35 Bilo jih je sedem - TV drama
22.10 TV dnevnik II.

TOREK - 3. aprila

Ni sporedal

TOREK - 3. aprila

19.00 Trije odlomki iz opere »Katja Kabanova«
20.00 Glasba Alberta Rousseau
20.25 S popevkami čez kontinente
20.55 Odmevi iz Varšave
21.30 Mednarodna radijska in televizijska univerza
21.45 Jazz ob 21.45

SREDA - 4. aprila

19.00 Angleščina za mladino
19.15 Muzika za klavir
20.00 Petnajst minut pojo »Dunajski dečki«
20.15 Zabavni intermezzo
20.30 Ruski tečaj za začetnike
20.45 Godalni kvartet v A-duru
21.15 Samo za ljubitelje plesa

CETRTEK - 5. aprila

19.00 Popevke, ki jih radi poslušate
20.00 Carostelec, opera v 3 dejanjih

PETEK - 6. aprila

19.00 Zapišite narek
19.15 Poje vam Anica Zubovič
20.00 Dirigent Zubin Mehta s simfoničnim orkestrom
21.00 Zabavni potpuri
21.30 Nenavadne zgodbe iz znanosti in domišljije
21.45 Jazz ob 21.45

SOBOTA - 31. marca

18.00 Potepuška ladja - TV igra
19.00 TV pošta
19.20 S kamero po svetu in domovini
20.00 TV dnevnik
20.20 Propagandna oddaja
20.35 Na tajnem kanalu
21.05 Glasbena revija
22.15 Poštna kočija - serijski film
22.15 Vremeplov - reportaža
22.45 TV dnevnik II.

NEDELJA - 1. aprila

10.00 Oddaja za kmetovalce
10.30 Betsy - TV film
10.50 Sportno popoldne
11.00 Koncert narodne glasbe
11.30 Sedem dni
12.05 April v Karlovcu - zabavno glasbena oddaja

PONEDELJEK - 2. aprila

18.00 Veter - serijski film
18.30 Iz industrije za industrijo
19.00 Pregled
19.45 Propagandna oddaja
20.00 TV dnevnik
20.20 Tedenki sportni pregled
20.35 Na veliki cesti - TV
20.35 Bilo jih je sedem - TV drama
22.10 TV dnevnik II.

TOREK - 3. aprila

Ni sporedal

SREDA - 4. aprila

14.55 Nogometna tekma Anglija : Avstrija
18.00 Palčica - TV slikanica
18.10 Risani film
19.20 Nasveti
18.30 Sportna oddaja
18.40 S kamero po Afriki
19.05 Sodobna kirurgija
20.00 TV dnevnik
20.20 TV obzorik
20.30 Dirka - zabavno glasbena oddaja
21.30 Portreti in srečanja
22.00 TV dnevnik II.

CETRTEK - 5. aprila

10.00 TV v šoli
18.00 Otroški filmi
19.00 Čas, ljudje in dogodki
20.00 TV dnevnik
20.20 Kratki film
20.30 Tišina - oddaja
21.40 Knjige in pisatelji
21.55 Veliki nemi filmi
22.25 TV dnevnik II.

PETEK - 6. aprila

19.00 Tajni dnevnik dr. Hudsona
19.30 Doma in na tujem
19.30 Po muzejih in galerijah
20.00 Spet smo tu
20.20 Spored jugoslovanske kinoteke
21.50 Zadnja poročila
22.30 TV dnevnik II.

Kino

SOBOTA - 31. marca

»Center« - ameriški barvni film V DVORNI NOREC ob 16., 18. in 20. uri, premiera italijanskega barvnega CS filma KARTAGINA V PLAMENIH ob 22. uri
»Storžič« - ameriški CS film HREPENENJE PO MOSKEM ob 10., 16., 18. in 20. uri, premiera ameriškega barvnega CS filma V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 22. uri
»Krvavec Cerklje« - ameriški CS film SONCE ZNOVA VZHAJA ob 20. uri
»Kokrica« - ameriški film CAWBOY ob 19.30 uri

NEDELJA - 1. aprila

»Center« - amer. barv. VV film DVORNI NOREC ob 14., 16., 18. in 20. uri
»Storžič« - češki film NEVAREN IZUM, matineja ob 10. uri, ameriški barvni CS film HREPENENJE PO MOSKEM ob 15., 17., 19. in 21. uri, premiera ameriškega barvnega CS filma MOST NA REKI KWAI ob 21. uri
»Krvavec Cerklje« - amer. barv. CS film SONCE ZNOVA VZHAJA ob 16. in 19. uri
»Naklo« - ameriški barvni CS film VIKINGI ob 16. in 19. uri
»Voklo« - ameriški film COWBOY ob 16. uri
»Senčur« - ameriški film COWBOY ob 18.30 uri

Ljubno

31. marca ital. francoski barvni film BENETKE, MESECINA IN TI ob 19.30 uri; 1. aprila ital. francoski barvni film BENETKE, MESECINA IN TI ob 16. uri

Skofja Loka »SORA«

31. marca ameriški film NAJBOLJE OD VSEGA ob 18. in 20. uri

1. aprila ameriški film NAJBOLJE OD VSEGA ob 17. in 20. uri

1. aprila jugoslovanski film VELIKO SOJENJE, matineja ob 9.30 in 15. uri
3. aprila ameriški film JAGUAR GOSPODAR DŽUNGLE ob 20. uri

TOREK - 3. aprila

»Center« - italijanski barv. CS film KARTAGINA V PLAMENIH ob 16., 18. in 20. uri
»Storžič« - ameriški barv. CS film V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 10., 16.30 in 19.30

SREDA - 4. aprila

»Center« - italijanski barv. CS film KARTAGINA V PLAMENIH ob 16., 18. in 20. uri
»Storžič« - ameriški barv. CS film V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 10., 16.30 in 19.30

CETRTEK - 5. aprila

»Center« - italijanski barv. CS film KARTAGINA V PLAMENIH ob 16., 18. in 20. uri
»Storžič« - ameriški barv. CS film V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 10., 16.30 in 19.30

PETEK - 6. aprila

»Center« - italijanski barv. CS film KARTAGINA V PLAMENIH ob 16., 18. in 20. uri
»Storžič« - ameriški barv. CS film KARTAGINA V PLAMENIH, matineja ob 10. uri, ameriški barvni CS film V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 16.30 in 19.30 uri

Jesenice »RADIO«

31. marca do 2. aprila mehiški CS film PESEM UPORNIKOV

Jesenice »PLAVZ«

31. marca do 1. aprila ruski film MELODIJE IN PLESI, 2. aprila do 4. aprila mehiški CS film PESEM UPORNIKOV

Zirovnica

1. aprila poljski film LOČITEV; 4. aprila ruski film MELODIJE IN PLESI; 7. aprila mehiški film PESEM UPORNIKOV

Dovje-Mojstrana

31. marca poljski film LOČITEV; 1. aprila indijski barvni film MATI INDIJE; 5. aprila mehiški barvni film CS film PESEM UPORNIKOV

Koroška Bela

31. marca francoski VV film OČI LJUBEZNI; 1. aprila nemški film ZALJUBLJENI DETEKTIVI; 2. aprila ruski barvni film MELODIJE IN PLESI

Ob 15. uri bo na sporedu

v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v Kranjskem »Centru«.

Upamo, da ljubitelji sedme umetnosti ne bodo zamudili te izredne priložnosti.

4. aprila ameriški film JAGUAR GOSPODAR DŽUNGLE ob 18. in 20. uri
5. aprila francoski film JEZIK ZA ZOBE ob 20. uri
6. aprila francoski film JEZIK ZA ZOBE ob 18. in 20. uri

Radovljica

31. marca italijanski barvni film ZELENA MAGIJA ob 18. uri
31. marca ameriški barvni CS film V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 19.30 uri
1. aprila ameriški barvni CS film V 80 DNEH OKOLI SVETA ob 16. in 19.30 uri
1. aprila italijanski barvni film ZELENA MAGIJA ob 10. uri matineja
3. aprila jugoslovanski barvni film NE DREZAJ V SRECO ob 20. uri
4. aprila jugoslovanski barvni film NE DREZAJ V SRECO ob 18. in 20. uri
5. aprila italijanski barvni CS film DAVID IN GOLIJAT ob 20. uri
6. aprila francoski film DO ZADNJEGA DIHA ob 20. uri

FILM »MOST NA REKI KWAI« JUTRI NA GORENJSKEM

Ob zaključku redakcije smo prejeli posebno sporočilo »Jugoslovanski kinoteke je naposled uspelo odkupiti težkopričakovani film, za katerega so tekla pogajanja več ko dve leti. Gre za ameriški barvni CS film - super 3D spektakel »MOST NA REKI KWAI«.

Popevka iz tega filma je najbrž vsem dobro znana. Omenimo naj, da z njo pričel RTV Ljubljana »Sportna nedelja«.

Pozanimali smose pri »Gorenjski mreži za odkup in promet s filmi, kdaj bomo videli »Most na reki Kwai« na Gorenjskem.

Odgovorili so nam, da je Jugoslovanski kinoteke uspelo odkupiti samo eno kopijo. In še: rok predvajanja je zelo kratek. Na izrednem sestanku jugoslovanskih distributerjev so sklenili, da bo imel »Most na reki Kwai« v vsakem večjem kraju je po eno predstavo.

Po matineji v ljubljanskem »Unionu«, ki bo jutri v nedeljo, 1. aprila, bo film prišel na Gorenjsko še isti dan.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Upamo, da ljubitelji sedme umetnosti ne bodo zamudili te izredne priložnosti.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Upamo, da ljubitelji sedme umetnosti ne bodo zamudili te izredne priložnosti.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Upamo, da ljubitelji sedme umetnosti ne bodo zamudili te izredne priložnosti.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Upamo, da ljubitelji sedme umetnosti ne bodo zamudili te izredne priložnosti.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Ob 15. uri bo na sporedu v Trzinu, ob 17. uri v Kinu Radio na Jesenicah, ob 19. uri v Radovljici in ob 21. uri v kranjskem »Centru«.

Športne prireditve

ATLETIKA:

KRANJ - Jutri dopoldne ob 10. uri bo ob gradbišču novega stadiona v Kranju občinsko srednješolsko in osnovno šolsko prvenstvo v spomladanskem krosu. Prireditve bo ob vsakem vremenu.

NAMIZNI TENIS:

JESENICE - Dames ob 16. uri se bo tu začel kvalifikacijski turnir članskih kombiniranih ekip v namiznem tenisu za vstop v slovensko ligo. Jutri ob 8. uri pa bo nadaljevanje. Nastopajo Jesenice, Mladost in Triglav iz Kranja.

KRANJ - Ob 9. uri dopoldne bo v avli »Simona Jenka« pionirski namiznoteniški dvoboj med ekipama Borovnice in kranjskega Triglava. Domačini bodo nastopili z dvema ekipama.

ROKOMET:

GOLNIK - Tu se bo ob 8. uri dopoldne začel članski rokometni turnir, na katerem bodo nastopile ekipe, ki

tekmujejo v okrajni rokometni ligi.

KRANJ - Jutri dopoldne, prav tako ob 8. uri, bo tudi na rokometnem igrišču »Iskre« v Kranju drugi del rokometnega turnirja, na katerem bodo nastopile ekipe, ki tekmujejo v okrajni rokometni ligi.

Turnir, ki bo služil kot pregled, kako so ekipe pripravljene za prvenstvo, se bo odvijal v dveh skupinah. V prvi bodo igrali na Golniku, v drugi pa na igrišču »Iskre« v Kranju.

Turnir, ki bo služil kot pregled, kako so ekipe pripravljene za prvenstvo, se bo odvijal v dveh skupinah. V prvi bodo igrali na Golniku, v drugi pa na igrišču »Iskre« v Kranju.

Turnir, ki bo služil kot pregled, kako so ekipe pripravljene za prvenstvo, se bo odvijal v dveh skupinah. V prvi bodo igrali na Golniku, v drugi pa na ig

Moda v aprilu

Ob poplavi novih krojev in barv skoro pozabljamo na dobri stari beli ovrtnik, ki je v kombinaciji s temno obleko največkrat prav delna rešitev za tiste, ki jim niso mar modne muhe.

Očka, mamica in on

ON je edinec mladih staršev. Njegova starost se meri še na mesece, ker o letih ni da bi govoril, tako jih je malo. Pa vendar ima mali, komaj poltretje leto star »državljanček«¹ že svojo voljo, ki jo vztrajno uveljavlja. To mu posebno dobro uspeva pri mamici, medtem ko je v svojo predstavo o življenju že vključil tudi spoznanje, da očka nikoli ne popušča v svojih zahtevah in da je zato popolnoma brez pomena izgubljati čas za prekanje z njim. Skratka – očka uboga, mamice pa ne.

Ce mamica reče: »Zapri predal s priborom in se pojdi igrati z igračkami«, bo ON odgovoril: »Saj šamo gledam, ne bom pokvalil.« In res ne bo šel. Po triletnem opominu (če mamica prej ne bo odnehala) bo začel še cepetati z nogami in jokati. Drugič mu bo spet mamica rekla, da naj odnese pručico od pomivalne mize, kjer je vztrajno pomagal (beri: polival) pri pomivanju posode. Opomin bo po vsej verjetnosti možato preslišal. Ko se bo oglasil očka, bo takoj ubogal in še predlagal, da bo šel po cunjjo in pobrisal razlito vodo.

Otroci že v prvih mesecih življenja začno uveljavljati svojo voljo in pri tem presenetljivo dobro spoznavajo, s kom imajo težave, s kom pa lahko prav hitro opravijo. Izkušnje, ki se jim nabirajo v prvih dveh letih, so navadno odločilne za njihovo rav-

nanje s starši v vseh otroških letih. Težko bi našli mamico, ki ne bi pozibala dojenčka, če ta ne bi mogel ali ne bi hotel zaspati ob določen uri. Prav tako se pozneje le malokatera mati vzdrži, da ne bi ugodila otrokovi zahtevi po tem ali onem predmetu, čeprav ta ni primeren za igranje.

Nasprotno pa večina očetov z veliko lahkoto reče NE in pri tem tudi vztraja. Materam njihove popustljivost delno lahko opravičimo zaradi njihove materske ljubezni, ki se od očetovske močno razlikuje, delno pa tudi s tem, ker se skoraj v vseh družinah matere neprimerno več ukvarjajo z otroki kot očetje in imajo tako pravico do tega, da jih včasih »mimo potrpjenj«. Vendar pa različno ravnanje staršev do otrok le-tim le škoduje, posebno še, če imajo pri enem potuho. Razen tega pa vnaša nesoglasje tudi med same starše.

Da je sedaj v modi trois – pieces – obleka iz treh delov, gotovo že veste. Krilo in jopica kostuma sta v eni barvi, bluza iz istega materiala, toda v drugi barvi in prav tako podloga – pa tvorita tisti tretji del. Ali pa je vse skupaj v eni barvi ali v različnih odtenkih, kombinirano s pepita blagom in podobno. Za tako oblačilo lahko uporabite dvoje tanjših tkanin v skladnih barvah, na primer: krilo in jopica sive barve, bluza in podloga v rožnati kot breskev. Prednost je tudi v tem, da jopico lahko nosimo na obe strani.

K takemu kompletu, posebno če je v črno-beli drap in rjavi barvi ali kako drugače, lahko nosimo čevlje v dveh barvah, ki sta skladni z obleko. Pri izbiri kombiniranih čevljev moramo paziti, da se bodo večinoma ujeli z našo garderobo, sicer jih bomo nosili samo z eno obleko. Toda pazljivost velja tudi za torbico, ki jo izberemo v črni, temnosivi, rjavi ali beli barvi. Za rokavice naj nam ne bo nikoli žal izdatka, saj zanje velja, da morajo biti vedno brezhibno čiste.

Zadnji čas je, da zamenjate dolgočasno zimsko frizuro – primerno samo za pod ruho – z rahlejšo pomladansko in jo v smislu modnih napovedi prilagodite obrazu, obleki in priložnosti.

Modni listi so že polni predlogov za pomlad in celo poletje, nam pa se še kar ne da, da bi slekli topli zimski plašč. Izložbe že razstavljajo svilo in platno, po cestah pa še vidimo kučme. No, čeprav nekateri neradi mislijo za nekaj tednov naprej, posebno pod kučmo ne, vseeno ni treba, da bi nas pomlad našla brez primerne obleke.

Morda bomo pri kaki razprodaji našle primeren kos blaga za nov kostim ali samo dokupile blago za komplet enobarvnega krila in pepita jopice, ki se je letos pršil prav pod vrh najbolj priljubljenih oblek. Če se nam je zdela bluza s kravato sprva nekoliko čudna, se je sedaj verjetno ne branite več. Omislite si jo lahko v nešteto variacijah, kakor vam pač pristojajo k obrazu. Blueze

so največ svilene enobarvne ali z vzorcem, ki se ponovi na podlogi kostima.

Rdeča, modra in zelena so barve, ki prevladujejo v raznih odtenkih. Najbolj se priporoča modra barva kombinirana z rdečo. Vendar se ni treba takoj odločiti za neko modno barvo, prej raje preglejmo po modnih dodatkih

– torbica, rokavica, klobuk, da ne bo kaj narobe z našo pojavo ali pa z denarnico. Vedno so nas učili, da zeleno in modro ne gre skupaj, sedaj pa že precej časa modni ustvarjalci pripočajo kombinaciji teh dveh barv in nas skušajo navaditi nanjo. Za začetek poskusite raje v zelo nežnih odtenkih.

Pomladne nevšečnosti

Navadno imamo spomladi samo dež za tisto, kar nam kvari razpoloženje. Vendar pa se večina ljudi pritožuje nad splošno utrujenostjo, zaspanostjo, neokretnostjo itd.

Kadar občutimo revmo, navadno napovemo spremembo vremena; pri preobratu v novi letni čas se spremeni sestava zraka in te spremembe vplivajo na človekov živčni sistem; posledica je v delovanju žlez z notranjim izločanjem, spremeni se celo sestav krvi.

Najlaže si razlagamo zaspanost in utrujenost. Toplejši zrak zmanjšuje delovno sposobnost in večja potreba po spanju. Večkrat se temu pridruži še duševna de-

presija, posebno pri ženah: značilna je melanholija in splošna neobčutljivost za zunanje dogajanje. Odrasli so nagnjeni k nestrpnosti in razdražljivosti, medtem ko otroci postanejo raztreseni, nemirni in skoraj nemogoči za sprejemanje učne snovi v šoli.

Nekateri ljudje izgube apetit, pritožujejo se zaradi slabe prebave. Bolnikom s kroničnimi boleznimi se stanje navadno poslabša; neprijetna je rana na želodcu, napadi astme, glavobol in pri ženah se povečajo motnje v menstruaciji. Na koži se pojavijo lišaji in mozolji tudi pri osebah, ki jih navadno nimajo.

Poskušali bomo vsaj malo ublažiti nevšečnosti prvih pomladnih dni. Na prvem mestu je pravilna prehrana ali celo dieta in sploh higienični način življenja. Neki nasvet priporoča, da spomlad pečeno meso zamenjamo za kuhano, vino pa precej razredčimo z vodo; jedila torej ne smejo povzročati težav pri prebavi. Jedilnik naj sprejme kar največ zelenjave bogate z vitaminom C. Otrokom je priporočljivo dajati C vitamin v tabletah ali kot bonbone. Če nam je zmanjkalo sadja v shrambi, se ne bojmo novih izdatkov; posebno otrokom ne odrekajmo sadja in zelenjave.

Sicer nas kar samo vabi na sonce in zrak. Posebno ne zadržujte otrok, saj ti nagonsko čutijo, da morajo ven. Pri otrocih še posebno strogo določite zgodnjo uro za spanje.

Ce vsa ta sredstva ne pomagajo pri »pomladanski bolezni«, se posvetujte z zdravnikom, ki vam bo predpisal preparate, ki odščitijo organizem in okrepe živce.

Burdure v modi

Z bordurami lahko okrasimo tudi svečanejšo dvodelno obleko. Bordura je sicer izvezena s strojem, z malo spretnosti pa jo lahko izvezemo tudi na roke. Prav lepa je tudi kvačkana ali klekljana ali izvezena s križnimi vbodom na panama ali redko platno.

Asimetrične črte še vedno veljajo v modnem svetu; dvodelna obleka je primer domiselnega stranskega zapenjanja

Če ste se odločile obrobiti kostim v stilu Chanel, se največkrat ne morete odločiti za usnje, vrstico, volno ali trak. Obroba naj se sklada s kvaliteto blaga in z namenom obleke; tako ne bomo obšili tweed s pozlačenim usnjem ali svilo z debelo volno. Tudi pri taki navidezni enostavnosti kroja je potrebna dobršna mera okusa in srečna roka.

Plavolasa Pepelka

Kdaj in kaj je Marilyn Monroe

Kdo je ne pozna? Saj je že dvanaest let tega, kar se ji je z majhno vlogo v Hustonovi »Asfaltni džungli« vendar posrečilo dokončno prestopiti prag filmskega zvezništva. In odlej so njene zmeraj malce priprte oči in poželjiva rahlo odprta usta, njeno pozibavanje v bokih in njene izjave — kot tista — »Spol je del narave. Ravnam se po naravi« — vedno znova razkačile žensko polovico sveta («Kakšna koza!») in zmedle moško polovico (ki je bolj previdna pri svojih izjavah). Čeprav Marilyn že dolgo ni več samo »tista igralka, ki miga z zadnjico«, saj smo jo že videli izvrstno igrati, pa se ob vsakem novem srečanju z njo spet vprašamo: »Kdo in kaj je pravzaprav ta — Marilyn Monroe?«

»Pojav M.M.«, kot bi to plavolasko ob njeni popularnosti brez pretiravanja lahko imenovali, si je treba ogledati z dveh vidikov: kot zvezdo, ki jo je rodil Hollywood s svojim mogočnim reklamnim aparatom in pa kot osebnost, kot človeka.

OTROK HOLLYWOODA

Kot otrok Hollywooda se je Marilyn rodila, ko so jo v neki tovarni letal, kjer je delala, odkrili armadni

Film

fotoreporterji in je nato do spomladi 1947 postala najbolj iskan model v vsem mestu. Zakaj? Bila je tip hollywoodske lepote — »sex-bombe«, kakršnega je nazadnje pred-

Jane Mansfield stoji na hollywoodski borzi visoko pri vrhu. Če bi jo cenili po golem telesu, bi bila njena cena prav gotovo še višja.

stavljala Rita Hayworth, ki je že tonila v pozabo — in zato je bilo nujno potrebno novo tako dekle. Cesa bolj-šega, kot je bila Marilyn, si ni bilo moč želeli! Bila je lepa. Bila je čutna, a ne toliko, da ne bi bila obenem razorožujoče nedolžno naična — takega napada po dveh frontah pa ne more nihče vzdržati: niti moški niti ženske; slednje seveda reagirajo drugače — napadalno, ker jo podzvestno čutijo kot tek-mico. Razen tega pa ima to dekle še tisto posebno in zelo redko fotogeničnost — da namreč njena koža tudi na fotografiji in na filmskem platnu daje tisti elektrizirajoči občutek mehkości, pod katero čutimo resnično življenje.

Razumljivo je torej, da je kaj hitro postala »dekle s prve strani« številnih revij in časopisov in da njenih fotografij ni bilo nikoli dovolj. Vendar se pri družbi »Fox«, s katero je imela pogodbo, kar niso mogli odločiti, da bi ji dali vlogo, dokler ni gostovala v »Asfaltni džungli« in dokler ni prišlo na dan tisto o aktu v nekem koledarju, za katerega je pozirala. Sele takrat je Hollywood pognal svoj reklamni mehanizem v poln tek — in uspeh je bil nesluten. Zakaj se to ni zgodilo prej, nam bosta v veliki meri pojasnili izjavi dveh režiserjev, ki sta med prvimi imela opravka z njo. Nunnally Johnson, ki je delal z njo v filmu »Kako se poročim z milijonarjem«, pravi: »Ko sem na snemanju prvič govoril z njo, sem imel občutek, kot da govorim z dekletom pod vodo. Nisem vedel, ali so moje besede prišle do nje ali ne. Bilo je, kot da živi za penasto zaveso.« Otto Preminger, ki je režiral njeno »Reko brez povratka«, pa je dejal: »Režirati film z Marilyn je tako, kot režirati film z Laesie; pri obeh moraš napraviti štirinajst posnetkov, da zalajata tako, kot bi rad.«

ZAKAJ TAKO?

OTROK DUCATA DRUŽIN

Odgovor na to vprašanje bomo našli v njeni življenjski poti. Kmalu po rojstvu jo je mati dala v rejo in Marilyn je živila pri enajstih ali dvanaestih družinah («Ne vem, ali jih je bilo

enajst ali dvanaest. Nočem o tem premišljati, ker me to preveč potare,« pravi sama).

»Ce me vprašate, kaj sem — mislim, da sem mešanica. Cesa ne vem. Za denar mi ni mar. Hočem samo — biti čudovita.« — Marilyn Monroe

Vse so bile revne in zato je Marilyn dobila le skromno, najnujnejšo izobrazbo. Bila je zapostavljena in slabo so ravnali z njo, tako da sta se pri njej kmalu razvila občutek manjvrednosti in stalna prestrašenost, ki jo je spremljal občutek krivde. Vsega tega se ni popolnoma rešila vse do svojega drugega preporoda.

Svoj prvi preporod je Marilyn doživela takrat, ko si je nekoč z dvanaestimi leti oblekla sposojen premajhen pulover in svoje sošolce s tem popolnoma zmedla. Takrat se je zavedla svoje moči nad moškim spolom, ki jo je naredila ne le enakovredno drugim, ampak ji dajala nad njimi celo premoč. Zato se je od takrat, čeprav so jo včasih obhajali dvomi o pravilnosti te poti, da s pomočjo svojega lepega telesa uspe in si pribori mesto v družbi Hollywoodu je bilo dekle s takimi lastnostmi in težnjami potrebno, zato jih je uporabil in še razvil naprej.

Ob svoji duševni preprostosti in skromni izobrazbi je Marilyn doživela svoj drugi duševni preporod dosti pozno, šele leta 1955, ko ji je bilo že 29 let. Nenadoma se je zavedla, da so nemara v njej še druge sposobnosti kot tiste,

ki ji jih je narava dala z lepoto. Dotedanji uspeh ji je dal že toliko samozvesti, da je po filmu »Sedem let skomin« odšla na dalj časa v New York, »da bi postala

prihajala tudi v stik z znanimi dramatik in drugimi gledališkimi ljudmi in v pogovorih z njimi vedno bolj dozorevala v »novo Marilyn«.

Ko se je vrnila v Hollywood, je podpisala novo, ugodnejšo pogodbo s »Foxom« in že v svojem prvem naslednjem filmu »Avtobusna postaja« prepričala svet, da je res nesluten napredovala. Ko pa je nato posnela v lastnirodukciji še »Princa in igralko« s Sirom Laurenceom Olivierom — si je »nova Marilyn« popolnoma utrla pot. Plavolasa Pepelka je našla svojega Lepega Princa — toda ne, priborila si ga je!

Seveda pa njene besede, s katerimi je ob vrnitvi v Hollywood nekomu odgovorila na vprašanje, kdaj se je rodila: »Pred kratkim — v New Yorku« niso pomenile, da bomo videli popolnoma novo Marilyn — in tega si ne bi niti želeli. Saj je sama dejala: »Publiki bom še naprej ugajala, toda zadovoljiti moram tudi nekaj v svoji notranjosti. To ne pomeni, da bom na vsem lepem začela igrati stare device. Ne glede na to, koliko se človek nauči o igranju, se ne spremeni kar nenadoma, ko začne nositi visoko zapete obleke z dolgimi rokavi in si lase pobarva črno.«

Zato je v svojih novih filmih svojo staro podobo samo dopolnila in izpopolnila ter si tako še povečala popularnost in si obenem zagotovila nekoliko trajnejše mesto v hollywoodski »družini«, kot bi ji ga mogli dati filmi, s kakršnimi je začela.

Dušan Ogrizek

Novo drama

V Beogradu pričakujejo te dni premiero novega (UFUS) filma »Medaljon s tremi srci«. Ta filmski omni-bus, v katerem igrajo med drugim Beba Lončar, Boris Dvornik in Severin Bijelić, je režiral Vladan Stijepčević.

Medtem pa so pri UFUS že začeli snemati svoj novi glasbeno-revijski film »Žvižg ob 8. uri«. V njem bomo videli (in silšali) Djordja Marjanovića, baletko Jovana Bjegojevića, kvartet 4M, Antuna Nalisa in Pavla Vajišića. Kot zanimivost tega drugače verjetno ne preveč zanimivega filma (posneli ga bodo v 40 dneh), naj omenimo, da bo baletne točke v njem postavil znani ameriški koreograf Ray Harrison.

Novi na krajini

Ingrid Bergman bo po številnih odlaganjih vendar že začela oblikovati glavno vlogo v ameriskem filmu »Obiske«, ki ga bodo posneli po znanem Džeremallovem odrskem delu »Obiske stare gospe« in v katerem bo njen partner Anthony Quinn.

Aleksandra Beljajeva in njegovo fantastično povest »Človek-dvoživka« poznamo tudi pri nas. Sedaj jo je režiser Genadij Kazanski in leningrajskih studijih posnel na filmski trak v prijetno barvasto fantastično pravljico.

Za monaško kneginjo Grace Kelly pa se govori, da se bo čez poletje spet mudila v Hollywoodu — na snemanju s Hitchcockom, s katerim je že dvakrat sodelovala (Dvoriščno okno in Ujemite tatu).

Naslednje dni se je pripetilo marsikaj. In ko premišljuje o vsem, se mi zdijo dogodki kakor vrsta izrezanih slik iz filma. Naslednjo noč se je Brick vrnil iz Chicaga z denarjem. Kupili smo avtomobil in prikolico, Brick in Jerry pa sta se odpravila na izlet. Odpeljala sta se proti Indianopolisu in dospela tja zvečer, kakor sta nameravala. Potem sta križarila okrog, dokler nista odkrila tržišča s starimi avtomobili, kjer so prodajali tudi prikolice.

Tam je stražil en sam prodajalec in Brick je ustavil pol hišnega bloka dalje, kjer je lahko mirno sedel in oprezal. Jerry v sivi vsakdanji obleki, čepici in svojem usnjenem jopiču je stopil proti prostoru, kjer so stali avtomobili. Slo je za običajno odlagalističe starih avtomobilov v predmestju z lesenimi poslikanimi vrati in vrsto svetilk na cestni strani.

Jerry je bil dober amaterski mehanik, zato so ga tudi poslali na ta posel. Dovolj zna in slednjič tudi ni narobe raščen. Sel je naravnost proti Chevroletu tipa 49 in dvanajstčevljski prikolici, ki ju je izbral že iz Brickovega avtomobila. Trgovec se je približal, Jerry si je ogledoval Chevrolet, potem pa sta se odpeljala proti mestu za dvajset minut, se vrnila in Jerry je pogledal še prikolico. Nekaj časa se je pogajal in se končno sporazumel za ceno. Lahko bi sicer kupil oboje že v manj kot treh minutah, toda zavračeval je zaradi tega, da si ga je prodajalec lahko bolje ogledal in zapomnil.

Nekaj časa se je moral sicer prerekati, ker ni imel voznškega dovoljenja in pa registracijske številke. Toda denar je vsemogočen, Jerry pa ga je imel in tudi pokazal fantu ter mu povedal, da stanuje le nekaj hišnih blokov dalje — pa je pripravljen tvegati vožnjo brez registracijske številke. Možakar je skomignil z rameni, podpisal papirje in Jerry je odpeljal nakup po ulici in okrog vogala. Brick mu je sledil v svojem avtomobilu v primerni oddaljenosti.

V mirni, ugledni ulici sta se ustavila pred prvimi nerazsvetljenimi hišami in premestila Brickovo registracijsko številko na Chevrolet. Se preden sta odšla od doma, sta naolijala in razmajala vijake registracijske plošče na Brickovem avtomobilu. Tudi nove vijake in klešče sta pripravila. Ceprav sta delala v temi, sta računajoč po Jerryjevi uri, porabila le eno minuto. Ko sta peljala iz mesta se je Brick držal kar se da tesno sprednje prikolice, toliko, da ni bilo videti sumljivo. S tem je skrival zadnji del Jerryjeve prikolice, ki je bila brez tablice, pa tudi sprednji del svojega avtomobila, ki je bil prav tako brez nje. Na avtomobilski cesti je vozil eno, dve avtomobilski dolžini izza Jerryja, in nihče se ni vrnil mednju.

Nihče ju ni ustavil. Okrog druge ure zjutraj je Jerry zavil naravnost v Guyjevo garažo. Motor je ugašnil že poprej, vendar tako, da je še lahko pripeljal po privozu do garaže. Guy je široko odprl vrata, preden je legel. Jerry je zaklenil ključavnico, ki smo jo kupili, se vrnil po ugaskih tiho do Brickovega avtomobila in čez petnajst minut sta bila že v internatu in v posteljah. Prikolica in avtomobil sta veljala tisoč dve sto petdeset dolarjev.

Naslednje jutro, bil je petek, je Guy v prvi prosti uri med predavanji smuknil v telefonsko celico z imenikom in dvema dolarjema drobiža. Telefoniral je v trgovine z železnino, garaže in prodajalne z mešanim blagom in na nekatere druge kraje, če imajo naprodaj prazne petgalonske posode. Nikjer jih niso imeli, pa tudi povedati niso vedeli, kje bi jih lahko dobil. Mečina je hotela vedeti, čemu jih potrebuje. Guy jim je dejal, da je nabral javorovega sirupa, kar je bilo sicer smešno, vendar pa so mu očitno verjeli in iz neke prodajalne so mu celo svetovali, naj bi si raje omislil steklene kozarce. Pri tem je tudi ostalo.

Jerry je dejal, da bi bili stekleni kozarci res primernejši za prevoz bencina kakor pločevinaste posode, saj bi jih lahko po uporabi razbili poleg ceste. Naslednjega jutra je v Davenportu, petdeset milj od našega mesta, kupil petindvajset čistih rabljenih kozarcev pri nekemu starinarju, vsakega po četrtaku. Vrnil se je z registracijsko številko države Iowe, ki jo je našel pribito na telefonskem drogu poleg ceste. V garaži nam jo je pokazal s tako zmagočnim obrazom, kakor da je našel diamant »Kohinoor«.

«Kaj boš s tem?» je dejal Guy.

«Za potovanje,» se je zasmejal Jerry. «Registracijske tablice potrebujemo in tukaj je ena.»

Guy je rahlo prikimal, vendar se je namrščil. «Potrebujemo jih več, ne le eno.»

«Vem,» je dejal Jerry in položil tablico zraven sprednjega dela avtomobila. «Treba bo hoditi po svetu z odprtimi očmi in bomo našli še katero. Glejte, morda boste kaj našli, kakor sem jaz tole, pribito na telefonski drog. Tablica se odvije, avtomobilist jo izgubi, drugi pa jo kje pribijejo, da bi jo oni našel, če bi jo iskal. Najdite še drugo tablico iz Iowe, pa bomo odpotovali z njo, neke med potjo — saj imamo za kakšnih tisoč milj vožnje — lahko upamo, da bomo našli še drugo, morda takšno iz zahodnih držav, in jo privili na avto.» Spet se je zarežal: «To je potrebno zato, da jim zmešamo sled in ne bodo mogli kar zlahka dognati, od kod sta prikolica in avtomobil.»

Brick je dvignil pogled od paketa, ki ga je pripravljaj. «Prednja in zadnja tablica se ne bosta ujela. Kaj naj storimo?»

«Vem,» je samozadovoljno dejal Jerry, ki je stal blizu z rokama v žepih. «Morda bomo našli še kakšno. Toda v to dvomim. Sicer pa, kdo

neki gleda, če sta sprednja in zadnja registracijska tablica enaki? Poznate takšnega policista?»

«Kaj pa — če nas bodo zaradi česar koli zaustavili?» je dejal Guy. «Morda zaradi majhne prometne nesreče? Pregledali bodo registrske številke in pa voznško dovoljenje, pa se ne bodo ujeli.»

Jerry je skomignil z rameni. «V tem primeru nas bodo verjetno vtaknili v luknjo in ves naštr bo padel v vodo, to je vse. Voziti bomo morali pazljivo in premišljeno in tako ne bo razloga, da bi nas zaustavili.»

Brick je prikimal. «Tudi sam mislim isto. Tvegati je treba, to je vse. To so kakor številke motorjev v avtomobilu. Našli bi jih in vohljali za nami.»

«Verjetno,» je dejal Jerry. «Toda recimo, da bodo vohljali za nakupom vse do trgovca, kjer smo kupili avtomobil in prikolico in ga vprašali, komu ju je prodal. Vse, kar bo vedel, je to, da ju je kupil mlad fant. Več ne bodo mogli zvedeti. Fant je plačal v gotovini, trgovec ga nikdar prej ali pozneje ni videl, ime in naslov, ki ju ima, pa sta brez pomena.»

Dejal sem: «Prav je tako, fantje. To bo vžgalo.» Guy in Brick sta prikimala.

Jerry je kupil steklene kozarce, ostali pa smo se naslednje nedelje zjutraj znašli v Brickovem avtomobilu s kupljenimi živilskimi konzervami: imeli smo fižol, govedino, zrezke, sardine, konzerviran kruh, sadne sokove in podobno — vsega po nekaj kosov. Sam sem kupil zajtrk, veli kvavetek papirnatih kozarcev, tri dobre nože za odpiranje konzerv, pol ducata cenjenih žlic in dva ducata cenjenih bombažnih rokavic različnih velikosti. Jerry je prišel okrog enajste ure, napolnil v predmestju bencinske tanke, v Guyjevi garaži pa smo petnajst galon bencina prelili v tri steklene kozarce. Počutili smo se imenitno in navdušeno delali. Steklena kozarce smo ovili s časopisnim papirjem, tako da bi bili varni na potovanju. Konzerve smo zavili v pakete. Zatem smo oblekli rokavice in očistili prikolico, jedilno mizico in klopee, omaro za obleke, majhen hladilnik, umivalnik in butansko pečico, tako da se je v prikolici vse bleščalo. Nekaj osupljivega in prijetnega je, če človek dela kaj skupaj z drugimi in jim to nekaj pomeni. Bilo mi je v zadovoljstvo, kakršnega še nisem doživel.

V Brickovi sobi smo namreč v nedeljo popoldne premleli vso zamisel o Renoju in sprva je vse dobro kazalo. Tako smo prišli tudi do umika iz Renoja in težave, ki so se pojavile v tej zvezi, so sprožile ves problem. Reno leži na ravni planoti, s treh strani ga obkrožajo planine, na četrti pa se končuje v puščavi. Do Renoja vodi le nekaj cest, lahko pa potujete tjakaj tudi z »Južno železnico« ali »Združenimi letalskimi progami«. Nekaj minut po velikem roparskem napadu bi policija bržkone zastražila železniške postaje in letališče ter blokirala planinske prelaze in neskončno puščavsko cesto proti Vegasu. Vprašanje je bilo torej — kako pobegniti?

Sklenili smo, da bi bilo treba ukrepati ločeno. Guy, Jerry in jaz bi si kjerkoli poiskali službo kot študentje, ki iščejo poletnega zaslužka. Brick naj bi ostal v enem potovalnih hotelov v okolici Renoja — denarja je imel dovolj. Obnašati bi se moral tako, kakor da je prišel zaradi ločitve in se dogovarja z odvetnikom. Postopek glede ločitve v Renoju smo dobro poznali. Pridete v Reno in najamete stanovanje za šest tednov in poiščete odvetnika. Zatem vam ni treba drugega, da počakate šest tednov in odidete na sodišče. Odvetniku plačate sprva nekakšno predplačilo in to naj bi Brick tudi storil. Ostanek je treba plačati pred razpravo, tega pa Brick ne bi opravil. Čez približno mesec dni bi sporočil odvetniku, da je govoril s svojo soprogo po telefonu in da sta se pobotala. V Renoju se je kaj takšnega večkrat primerilo. Potem pa bi odpotoval.

V Renoju ne bi smeli imeti nobenih stikov, dokler to ne bi bilo potrebno. V ta namen smo napravil bedast načrt, kako bi ostali v zvezi. Vsa zamisel nam je bila kar všeč. Zdelo se nam je izvedljiva, saj nismo verjeli, da bi nas policija odkrila med stotinami ljudi, ki vsako poletje iščejo zaslužka v Renoju. Bili smo prepričani, da nam bo uspelo.

Zatem smo načeli vprašanje: kako oropati Haroldov klub? S tem problemom smo se ukvarjali preostanek dneva — vendar nismo prišli nikamor. To nas je porazilo, zakaj videli smo, da ure tečejo, mi pa ne najdemo prave rešitve in odgovora. To je bilo smešno, čeravno nam ni bilo všeč, in dejstvo, da ni načina za rop v Haroldovem klubu, je bilo vedno očitnejše. Toda to, da smo prišli že predaleč, nam ni dalo, da bi prenehali z brezupnim razmišljanjem.

Ob koncu tedna naberejo v Haroldovem klubu vselej tisoče in tisoče dolarjev. Ob tednu ročica denar kar lije v blagajne, vendar ga ne spravljajo sproti, temveč ga hranijo na podu v košarah iz protja.

Tedaj je v Brickovi sobi, zakajeni od cigaretne dima, Jerry storil to, kar je že večkrat. Imel je veliko beležnico iz črtastega motnega papirja. Sedli smo krog Brickove mize in nenadoma je dejal: «Tule ga imam!» in pričel čekati po beležnici z mehkim svinčnikom.

Pazljivo je risal velike četverokotnike. «Tole je spodnje nadstropje Haroldovega kluba,» nam je pripovedoval. Sredi večjega je narisal še manjši četverokotnik. «In tole je blagajniška soba.» Sedeli smo zamaknjeni in strmeli v konico Jerryjevega svinčnika, kakor da še nikdar nismo videli kaj podobnega. Zraven manjšega četverokotnika je Jerry narisal X. «Tale stena je trdna. Iz trdnega grafita je in okrepljena verjetno z železom.» Narisal je še drugi in tretji X. «Tudi tole sta steni.» Jerry je obrnil svinčnik in z radirko zbrisal odprtino v četrti strani četverokotnika — blagajniške sobe. «Tole je edini vhod, edina mogoča pot v blagajniško sobo za kogarkoli.» Pazljivo je zarisal pikčasto črto prek odprtine v četverokotniku. «Vrata so iz težkih jeklenih palic, ki segajo od tal pa do stropa.»

Srečanje s »francoskimi« igralci

Pretekli četrtek smo si dijaki kranjske gimnazije ogledali predstavo Molierovega dela »Namišljeni bolnik«, ki ga igrajo dijaki II. gimnazije v Ljubljani v francoščini. Zanimalo me je

mlada rast

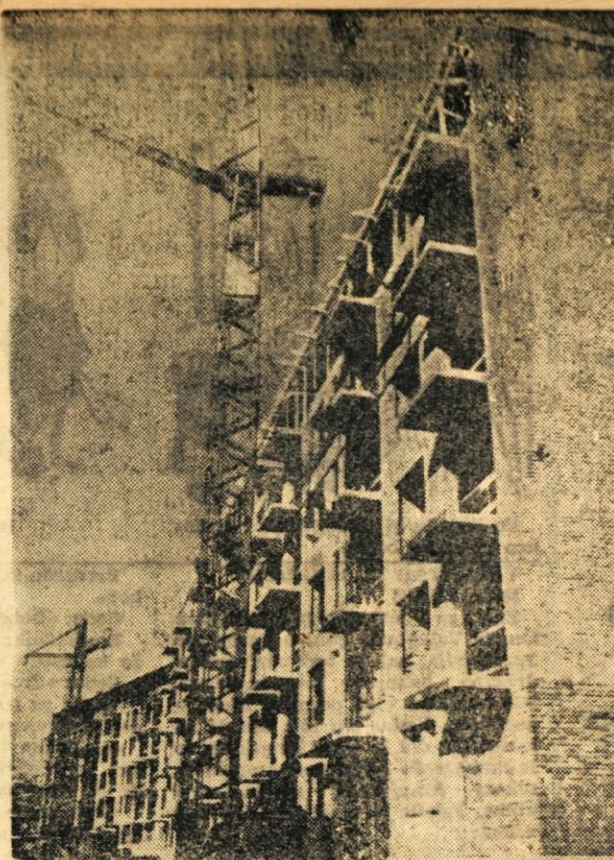
delo prizadevnih mladih igralcev, zato sem jih obiskala in se zadržala z njimi v kratkem pomenku.

Na zapletenem stopnišču Kranjank je bilo slišati oddaljeno govorjenje. Sledila sem mu in prišla do garderobe. Igralci so bili sredi mrzličnega pripravljavanja, saj je bilo do predstave le še pol ure. Nekateri so bili že skoraj povsem »odrski«, drugi so se oblačili in maskirali. »Namišljeni bolnik« pa je hodil gor in dol in se držal za brado, ker se mu nikakor ni hotela prijeti. Ponudili so mi prostor v udobnem baročnem fotelju in naš razgovor se je pričel. Ker imam do franco-

ščine posebno spoštovanje, sem jih najprej vprašala: »Koliko časa ste študirali igro?« Zvedela sem, da so se učili že od začetka oktobra – in to kar se da požrtvovalno. Najprej so vadili v razredih, potem pa na hodniku gimnazije.

Med pogovorom sem si ogledovala lepe obleke, ki so jih dobili iz Drame. Lasulje in brade so si izposodili pri frizerju. »Sminke« so prinesli kar sami in tudi maskirajo se sami. Njihove predstave so dobro obiskane. Ogledali so si jih že dijaki iz Trbova. Novega mesta, Crnomlja, Skofje Loke. Gosťovali pa bodo v Novi Gorici.

Igra teče gladko – kot v slovenščini. V vsem se kaže njihova izredna volja, veselje do igranja in predvsem vztrajnost pri delu. Tudi predstava, ki smo si jo ogledali Kranjčani, je odlično uspela in zamisel zasluži vso pohvalo in posnemanje. – Marija Grašič

Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača

Bogataš in svetilka

Bogat trgovec se je vračal iz mesta domov. Bila je že noč in taka tema, da nisi videl nosu pred seboj. Pot je bila slaba in nevarna. Na eni strani ceste se je širilo močvirje, na drugi strani pa je bilo samo trnje. Bogataš je nosil v roki svetilko in si svetil.

Tedaj je za seboj zaslišal korake. Ozrl se je in videl, da gre za njim revež, premrl in premočen. Siromak ni imel svetilke in je tipal stopinje, kolikor mu je kazala smer bogataševa svetilka. Bogataš pa se je zadržal nad njim:

»Capin, ne hodi za menoj. Svetilka je moja, zato tudi njena luč sveti samo meni!«

Siromak je obstal. Rekel ni niti besede. Pustil je bogataša, da je odšel naprej, sam pa je ostal zadaj. Toda spregovorila je svetilka sama: »Človek hudobni, jaz sejem svetlobo na vse strani in rada svetim vsem ljudem. Tudi ti uživaš mojo dobroto. Zakaj je ne privoščiš tudi drugim?«

Bogataš pa je zakričal: »Močim Svetila boš samo meni! Capin pa naj si zlomi vrat!«

Komaj je to izgovoril, mu je spodrsnilo in je padel v močvirje pod cesto. Svetilka je ugasnila in bogataš je zakričal:

»Na pomoč! Na pomoč! Človek neznani, reši me! Utapljam se!«

Toda siromak, ki je zaostal daleč za njim, ga ni slišal. Tako je hudobni bogataš utonil.

Leto telesne kulture med žirovniškimi pionirji

Tudi naš pionirski odred se je vključil v letošnje tekmovanje »LETO TELESNE KULTURE«. Člani pionirskega štaba smo že na grobo sestavili program dela, ki bo obsegal različne šolske in medšolske, občinske in okrajne tekmovanja. V tem času bomo s prostovoljnim delom dogradili športno igrišče, or-

Med vejami borov

Tam za goro med zelenimi vejami borov je stala majhna hišica. Sestavljena je bila prav v vrhu košatega bora. Toda ta hišica ni bila samotna. Vsak dan je na njen prag priletel pisan ptiček. Imel je rumen kljun. S tem kljunom je gradil svojo hišico sanj. Hitro so minevali dnevi. Pisan ptič je poprosil svoje prijatelje, da so mu pomagali pri gradnji, zakaj bližal se je dan, ko si bo v to hišico pripeljal svojo družico.

Delo je kar lepo napredovalo. Nekaj dni pred svatbo je bila hišica dograjena. Ptič z rumenim kljunom je prepeval pozno v noč. Zjutraj je hitro skočil iz posteljice, zaklenil hišico in odletel v gozd. Moral je urediti še nekaj stvari glede svatbe. Na zadnje je odletel še k bofirni žolzi. Ta mu je sešila poročno obleko. Ko se je vračal domov, je videl, da ptički mizarji že postavljajo na obronkih gozdov mizice, na katerih bodo na dan ženitve same dobrote. – Marica Kobal

PLAVALNI BAZEN V TRGOVINI

Podjetje »Sport oprema« iz Vižmarjev pri Ljubljani je začelo izdelovati montažne plavalne bazene raznih velikosti. Najmanjši plavalni bazeni so namenjeni družinam, največji pa šolam in drugim podobnim ustanovam. Plavalne bazene izdelujejo iz aluminija in plastične mase. Če ne se sučejo med 50 tisoč dinarji do dveh milijonov dinarjev. Plavalne bazene je mogoče namestiti v zelo kratkem času, saj traja montaža približno pol ure.

Dva voznika

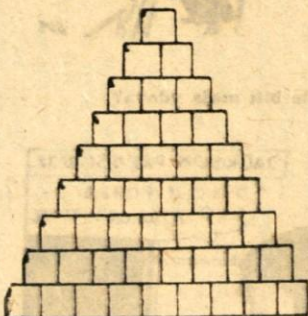
»Pika! Poka!« sta peljala voznika po cesti vsak svoj voz. Nista se poznala, prvi-krat sta se srečala, pa sta se spustila v pogovor.

»Kaj pa voziš?« je vprašal drugi.

»Zganje«, je odgovoril prvi.

»Dobro, da vozim kar takej za teboj, jaz vozim krste.«

Križanka - piramida

Vodoravno:

1. samoglasnik
2. kemijski znak za aluminij
3. žensko ime
4. krasna, čedna
5. mesečni prejemki v denarju
6. skrat, majhen pajac
7. majhne palice
8. glasbilo, ki ga naredimo iz kostanjeve vejice
9. kraj, kjer se koplje

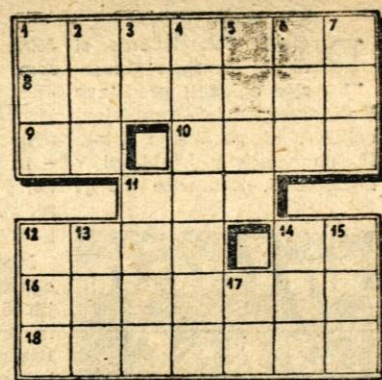

Prijateljci

mladi vedež

SLAP — Če se struga tekoče vode končuje na robu skalne stene, pada voda v slapu čez steno in s svojo udarno silo ruši skalovje. Najbolj znani so Niagarski slapovi na meji med ZDA in Kanado. Vodovje širokega veletoka pada 43 m globoko. Mnogo močnejši so Viktorijski slapovi reke Zambezi v Afriki; široki so 1700 m in visoki 108 m. Najvišji pa so Angelovi slapovi v pragozdovih Venezuele v Južni Ameriki. Odkril jih je letalec Jim Angel leta 1937, ko se je spustil v to samoto, da bi iskal zlato in diamante. Slap je visok 979 m. S težavo so neki potniki pred leti prišli do njega in ga fotografirali. V Evropi je najvišji slap v francoskih Pirenejih (423 m); ozek slap pri Plitvičkih jezerih je visok 78 m. V Sloveniji sta najbolj znana slapa Savica (60 m) in Peričnik (40 m). Slapovi so zaradi naravne lepote zelo privlačni za turiste; navadno dajejo gonilno silo elektrarnam.

Križanka št. 15

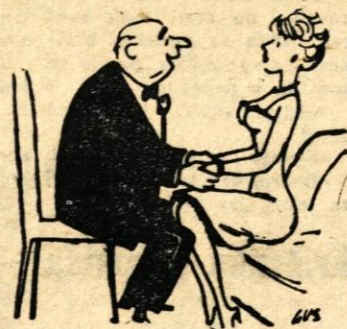

Vodoravno: 1. snov za sveče, 8. nauk o toploti, 9. poljedelsko delo, 10. trojanski plemič, ki je po razrušitvi Troje zbežal v Lacij in ustanovil Rim, 11. časovna enota, 12. hišni bogovi starih Rimljanov, 14. tuj dvoglasnik, 16. enakopravnost, 18. igra s kartami.

Navpično: 1. število, 2. veznik, 3. kemijski simbol za erbij, 4. eden izmed kontinentov, 5. prva slovenska filmska igralka, 6. vzdevek nekdanjega predsednika ZDA, 7. pri-slov, 11. kemijski element, 12. zdravilo, 13. ime slavne ruske plesalke Pavlove, 14. konica, 15. grška črka, 17. središče vrtenja.

REŠITEV KRIŽANKE ŠT. 14.

Vodoravno. 1. pasteta, 8. andezit, 9. VA, 10. roka, 11. kap, 12. star, 14. US, 16. riviera, 18. Brajnik.

Zelite biti moja vdova?

Brez besed

Po izgledu bi rekla, da mu je danes nekoliko boljše

VALENTAR IN POKRITO DRŠALIŠČE

Znanega jeseniškega hokejista Ceneta Valentarja gotovo pozna vsa Jugoslavija, saj je tudi stalni član državne hokejske reprezentance. Nič manj pa niso poznane njegove anekdote. Vedno jih ima dovolj na zalogi. Te dni je bil v Kranju in se je mimogrede srečal tudi s predsednikom kranjskega nogometnega kluba. Takole je tekel pogovor med njima:

Predsednik: »Zdravo Cena, kako?«

Cena: »Dobro, bolje ne more biti.«
Predsednik: »Ali ste s hokejem že končali?«

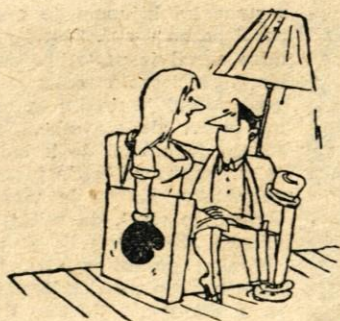
Cena: »Že.«
»Kdaj pa bo končan vaš stadion?« je Cena vprašal.

»Približno takrat, ko boste dobili pri vas pokrito umetno dršališče,« je bil odgovor predsednika.

Cena pa je zaključil: »No, potem ga ne boste nikoli imeli.« — (m. ž.)

Brez besed

Imate radi presenečenja?

Državljan Siratka je umirjen možakar. Nobena stvar ga ne spravi iz ravnotežja, samo nikar mu ne omenjajte prvega aprila. Dobesedno podivjal bo...

Ko je lani prvega aprila stopil v pisarno, je našel na svoji pisalni mizi odišavljeno pisemce. — Ljubenzenska zadeva, kajpak! Neka predstavica ženskega spola — kaj pa more za to, če se je vanj zaljubila! — ga vabi na sestanek v kavarno ob deveti uri. Neprimeren čas, toda včasih nanese tako.

Siratka se je samouščno nasmehnil in poškilil na uro. Se pol ure ima časa.

Natanko ob domeničenem času je stopil v kavarno in se oziral po zaljubljeni lepotici. Ni je bilo. Bo že še prišla, se je tolažil. Brez zamude pri ženskah ne gre.

Sedel je petnajst minut, sedel je pol ure... Toliko obetajoče prigode od nikoder. Naposled mu je natakar izročil prav tako odišavljeno pisemce, kot ga je prejel v pisarni, in Siratka je kri hitreje zaplala po žilah.

»Aha, opravičuje se,« si je dejal. S tresočimi prsti je pretrgal ovojnico in izvlekel pisanje.

PRVI APRIL!

To je bila prva potegavščina, ki so mu jo zagodili tovariši iz pisarne. Potlej so se začele potegavščine kar na tekočem traku. Pri vsem pa je bilo nerodno, ker je Siratka sproti pozabljal, da je prvi april, pa tudi sicer so bile vse potegavščine zasnovane hudo predrzno, tako da ni niti za trenutek podvomil v resničnost.

Ko se je bližala druga ura in konec dela, je bil Siratka čisto iz se-

»Menda ne milijon,« se je zarežal Siratka.

»Ne bodi neokusen!« ga je užaljeno zavrnila žena. »Štirideset tisoč pa res.«

»Kar tvoji naj bodo,« je zviška dejal Siratka. »Taka novica je vredna štirideset tisočakov.«

»Saj ne misliš resno.«

»Pa še kako.«

»Ampak, saj te nočem potegniti za prvi april.«

Draga potegavščina

be, besen pa tako, da bi se najraje požrl. Kako tuži ne, ko so ga pa najmanj desetkrat »naaprili«. Potlej je zelo pazil na vsako besedo. Le enkrat mu je spodletelo. Sporčili so mu, da ga kliče direktor. Siratka je pokazal le figo, češ: prvi april! Pa ga je direktor zares klical. Pa še oštel ga je kot smrkačca.

Ko je Siratka prišel domov, ga je žena počakala že na pragu.

»Že veš,« je planila, »zadel si na loteriji.«

»Ceprav! Denar je tvoj — pa amen!«

»Ste slišali!« je planila žena. »Dejal je, da je denar moj. Vsi ste za pričo!«

Potem je od nekod privlekla srečko in časopis in Siratka je primerjal številki. Kako grozno sta se ujemale.

»Štirideset tisoč!« je zastokal Siratka in se sesedel na stol.

Ampak Siratka je bil mož, ki ni nikoli snedel besede. — S. Š.

BOULENGER JA SO ODPELJALI

SIRC